

Lovtidende A

2026

Udgivet den 9. juli 2026

1. juli 2026.

Nr. 642.

Bekendtgørelse af barnets lov

Herved bekendtgøres barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 17. marts 2025, med de ændringer, der følger af § 4 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, lov nr. 408 af 29. april 2025, § 14 i lov nr. 469 af 14. maj 2025, § 5 i lov nr. 716 af 20. juni 2025, § 3 i lov nr. 745 af 20. juni 2025 og § 2 i lov nr. 746 af 20. juni 2025.

Kapitel 1

Formål og anvendelsesområde

§ 1. Formålet med denne lov er følgende:

- 1) At tilbyde børn og unge og deres familier rådgivning, hjælp og støtte for at forebygge sociale problemer.
- 2) At tilgodese særlige behov, der følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer hos et barn eller en ung.

Stk. 2. Hjælp og støtte efter denne lov bygger på forældres ansvar for deres børn.

Stk. 3. Hjælp og støtte efter denne lov tilrettelægges efter en konkret og individuel vurdering af det enkelte barns eller den enkelte unges og familiens behov, forhold og forudsætninger.

§ 2. Hjælp og støtte efter denne lov skal iværksættes med henblik på at sikre, at børn og unge, som har behov for særlig støtte, kan opnå de samme muligheder for omsorg, læring, personlig udvikling, trivsel, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende. Hjælp og støtte kan også iværksættes med henblik på at lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten for barnet, den unge eller familien.

Stk. 2. Hjælp og støtte efter denne lov skal ydes med afsæt i barnets eller den unges perspektiv, ressourcer og behov med henblik på at sikre barnets eller den unges bedste. Hjælp og støtte skal, i det omfang det er relevant for det enkelte barn eller den enkelte unge, tilrettelægges med henblik på følgende:

- 1) At sikre barnets eller den unges muligheder for personlig udvikling og opbygning af kompetencer, herunder til at indgå i sociale relationer og netværk.
- 2) At fremme barnets eller den unges sundhed og trivsel.
- 3) At understøtte barnets eller den unges skolegang og mulighed for at gennemføre en uddannelse.
- 4) At forberede barnet eller den unge til et selvstændigt voksenliv.
- 5) At sikre kontinuitet i opvæksten og et trygt omsorgsmiljø, der tilbyder nære og stabile relationer til voksne,

herunder ved at understøtte barnets eller den unges familiemæssige relationer og øvrige netværk.

Stk. 3. Hjælp og støtte efter denne lov skal ske tidligt og være helhedsorienteret, så problemer så vidt muligt kan forebygges og afhjælpes i hjemmet eller i det nære miljø.

Stk. 4. Barnets eller den unges vanskeligheder skal så vidt muligt løses i samarbejde med familien og med dennes medvirken. Er det ikke muligt, skal baggrunden derfor forklares og begrundes over for forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge. Endvidere skal baggrunden for, formålet med og indholdet af hjælpen og støtten tydeliggøres over for barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaveren.

§ 3. Børn og unge, der er fyldt 10 år, udøver partsbeføjelser i følgende sager:

- 1) Indsatser efter § 32, stk. 1.
- 2) Social stofmisbrugsbehandling efter § 33.
- 3) Børne- og ungepålæg efter § 39.
- 4) Anbringelse uden for hjemmet efter § 46.
- 5) Valg af anbringelsessted efter § 52.
- 6) Behandling og uddannelse m.v. efter § 97, stk. 2.
- 7) Hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 100, stk. 1.
- 8) Samvær og kontakt efter § 104, stk. 2-5.
- 9) Ungestøtte efter §§ 114-116 og opretholdt anbringelse efter § 120, der træffes i medfør af § 111 og § 112, stk. 3, inden den unge fylder 18 år.
- 10) Sager, der behandles efter §§ 142, 143, 146-148 og 151.

§ 4. Enhver, der opholder sig lovligt i Danmark, og som er omfattet af § 1, har ret til hjælp og støtte efter denne lov. Børn og unge, der opholder sig lovligt i Danmark, har ret til hjælp efter denne lov, uanset om barnets eller den unges forældremyndighedsindehaver ikke har lovligt ophold.

Stk. 2. Når en dansk myndighed efter artikel 8 og 9 i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn er tillagt kompetence til at behandle en sag om anbringelse uden for hjemmet her i landet af et barn eller en ung, der

opholder sig i udlandet, har barnet eller den unge ret til hjælp og støtte efter kapitel 5.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler om, hvilke ydelser efter denne lov der kan medtages under midlertidige ophold i udlandet, om betingelserne herfor og om, hvem der kan ansøge og indgive klage.

Stk. 4. Der kan ved aftale med andre stater eller internationale organisationer gives kommunalbestyrelsen mulighed for efter denne lov at yde hjælp til behandling eller pleje m.v. af længere varighed i Danmark af børn og unge, som har særlig tilknytning til landet, men som på ansøgningstidspunktet ikke har ophold i Danmark. Det samme gælder herboende børns og unges behandling eller pleje m.v., når de tager ophold i et andet land, hvortil de pågældende børn og unge har særlig tilknytning.

Kapitel 2

Barnets og den unges rettigheder samt principper og kommunalbestyrelsens forpligtelser

Barnets og den unges rettigheder

§ 5. Børn og unge med behov for særlig støtte, herunder børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, har ret til omsorg, tryghed, beskyttelse og inddragelse for at opnå mulighed for udvikling, læring, sundhed og trivsel og har ret til at udvikle sig i gode sociale fællesskaber.

Stk. 2. Børn og unge med behov for særlig støtte, herunder børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, har ret til indflydelse på de forhold, som vedrører dem.

Stk. 3. Barnets eller den unges holdning og synspunkter skal tilvejebringes og inddrages løbende ved samtaler og anden direkte kontakt, inden der træffes beslutninger eller afgørelser efter loven om barnets eller den unges forhold. Inddragelse og samtaler kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og uden dennes tilstedeværelse, når hensynet til barnets eller den unges bedste taler herfor.

Stk. 4. Kravet om samtaler og anden direkte kontakt i stk. 3 kan i helt særlige tilfælde helt eller delvis fraviges, hvis barnets eller den unges alder eller andre forhold i afgørende grad taler imod det. Barnets eller den unges holdning og synspunkter skal i disse tilfælde tilvejebringes på anden vis.

§ 6. Et barn eller en ung, hvis sag behandles efter denne lov, har på ethvert tidspunkt af sagens behandling ret til at lade sig bistå af andre. Kommunalbestyrelsen skal oplyse barnet eller den unge om retten efter 1. pkt.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis myndigheden træffer afgørelse om, at barnets eller den unges interesse i at kunne lade sig bistå bør vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, eller hvor andet er fastsat ved lov. Myndigheden kan endvidere træffe afgørelse om at tilsidesætte barnets eller den unges valg af bisidder, hvis der er bestemte grunde til at antage, at bisidderen vil varetage andre interesser end barnets eller den unges.

Stk. 3. Myndigheden kan træffe afgørelse om at udelukke en bisidder helt eller delvis fra et møde, hvis det skønnes

af betydning for at få barnets eller den unges uforbeholdne mening belyst.

Stk. 4. En bisidder for et barn eller en ung skal være fyldt 15 år og er omfattet af straffelovens § 152 om tavshedspligt.

Principper og kommunalbestyrelsens pligter i relation til barnet og den unge

§ 7. De voksne omkring et barn eller en ung har ansvaret for at sikre barnets eller den unges bedste og give den støtte og hjælp, som barnet eller den unge har behov for, ud fra en vurdering af de årsager, der ligger bag støttebehovet.

§ 8. Kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge sagsbehandlingen således, at barnet eller den unge har mulighed for at medvirke aktivt i forløbet på lige fod med forældrene, jf. § 5, stk. 2 og 3. Tilrettelæggelsen af barnets eller den unges medvirken skal ske med respekt for børns og unges forskellighed og skal bl.a. tage hensyn til det enkelte barns eller den enkelte unges modenhed og ressourcer, herunder eventuel funktionsnedsættelse hos barnet eller den unge.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge arbejdet med det enkelte barn eller den enkelte unge og familien med færrest mulige fagprofessionelle voksne om barnet eller den unge.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal i alle sager i relevant omfang overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af barnets eller den unges familie og netværk.

Stk. 4. Hvis ingen har forældremyndigheden over et barn eller en ung, skal kommunalbestyrelsen i fornødent omfang medvirke til, at der udpeges en egnet indehaver af forældremyndigheden.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal i fornødent omfang medvirke til, at der udpeges en egnet forældremyndighedsindehaver, når Familieretshuset til brug for behandlingen af en sag efter forældreansvarslovens § 15 a, stk. 1, anmoder kommunalbestyrelsen herom.

Kommunalbestyrelsens tilsyn, afgørelser og forsyningsansvar

§ 9. Kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med de forhold, hvorunder alle børn og unge under 18 år og kommende forældre i kommunen lever.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fører sit tilsyn efter stk. 1 på en sådan måde, at kommunen så tidligt som muligt kan få kendskab til tilfælde, hvor der må antages at være behov for støtte til et barn eller en ung under 18 år, eller hvor det må antages, at der kan opstå et behov for støtte til et barn umiddelbart efter fødslen.

§ 10. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om tilbud efter denne lov.

Stk. 2. Afgørelse om tilbud efter loven træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 1 skal iværksættes, straks efter at den er truffet af kommunalbestyrelsen, medmindre særlige forhold gør det umuligt at iværksætte afgørelsen straks, eller at afgørelsen indeholder flere forskellige tiltag, som ikke skal iværksættes samtidig.

Stk. 4. Når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om tilbud efter §§ 33 og 82, skal afgørelsen indeholde oplysninger om beslutninger om den konkrete indsats, som iværksættes, og formålet hermed. Ændrer den konkrete indsats sig væsentligt, finder forvaltningslovens kapitel 3-7 anvendelse ved kommunalbestyrelsens beslutning herom. Beslutninger om væsentlige ændringer af den konkrete indsats kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 11. Kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse af en plads i et særligt dag- eller klubtilbud efter § 82 meddeles med et varsel på mindst 14 uger fra borgerens modtagelse af afgørelsen. 1. pkt. gælder ligeledes for kommunalbestyrelsens afgørelser om ophør af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter §§ 87 og 88 i de tilfælde, der er omfattet af de regler om afviklingsperioden, som socialministeren har fastsat i medfør af § 87, stk. 4, og kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af bilstøtte efter § 90, nr. 7, jf. § 114 i lov om social service, før udløbet af genanskaffelsesperioden.

Stk. 2. Iværksættelse af kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 1 må i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsens afgørelse påklages til Ankestyrelsen, først påbegyndes, når varslingsperioden, jf. stk. 1, 1. pkt., er udløbet.

§ 12. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er de nødvendige tilbud efter denne lov. Kommunalbestyrelsen opfylder sit forsyningsansvar efter 1. pkt. ved brug af egne tilbud og ved samarbejde med andre kommuner, regioner eller private tilbud.

Stk. 2. Tilbud omfattet af krav om godkendelse, jf. § 4 i lov om socialtilsyn, skal være godkendt af socialtilsynet for at kunne indgå i kommunens forsyning, jf. stk. 1.

Stk. 3. I tilfælde, hvor der er et akut behov for at placere et barn eller en ung og der ikke kan findes et egnet godkendt tilbud, jf. stk. 2, kan et tilbud dog i op til 3 uger indgå i den kommunale forsyning uden godkendelse. Socialtilsynet orienteres straks om anvendelsen af det ikkegodkendte tilbud og kan, når særlige grunde taler for det, træffe afgørelse om, at det ikkegodkendte tilbud kan anvendes i yderligere 3 uger.

Regionsrådets opgaver og pligter

§ 13. Efter aftale med kommunalbestyrelserne i regionen skal regionsrådet etablere følgende tilbud:

- 1) Særlige dag- og klubtilbud til børn og unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne efter §§ 83 og 84.
- 2) Børne- og ungehjem for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. § 43, stk. 1, nr. 6.
- 3) Sikrede døgninstitutioner, særligt sikrede afdelinger og delvis lukkede afdelinger i tilknytning til sikrede døgninstitutioner, jf. § 43, stk. 1, nr. 6, og stk. 3.
- 4) Tilbud om behandling af børn og unge med et stofmisbrug efter § 33.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke, når etablering af tilbud sker i henhold til pålæg efter § 180, stk. 1.

Stk. 3. Regionsrådet skal efter aftale med kommunalbestyrelserne i regionen medvirke til at tilvejebringe hensigtsmæssige og sikre hjælpemidler.

Stk. 4. Regionsrådet opfylder sin forpligtelse efter stk. 1 og 3 ved brug af egne tilbud og ved samarbejde med kommuner, andre regioner eller private tilbud.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan etablere tilbud omfattet af stk. 1 og 3.

Stk. 6. Regionsrådet kan drive børne- og ungehjem, jf. § 43, for børn og unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet, hvis det er aftalt i henhold til § 194, stk. 2, i lov om social service.

Stk. 7. Regionsrådet kan efter anmodning fra kommunalbestyrelsen varetage kommunale driftsopgaver, der ligger i naturlig tilknytning til regionens opgaver, og hvor regionen derfor har særlige kompetencer med hensyn til opgavevaretagelsen.

Sammenhængende indsats, børnepolitik og beredskaber

§ 14. Kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge en indsats, der sikrer sammenhæng mellem kommunens generelle og forebyggende arbejde og den målrettede indsats for børn og unge med behov for særlig støtte efter denne lov.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at de opgaver og tilbud, der omfatter børn, unge og deres familier, udføres i samarbejde med forældrene og på en sådan måde, at de fremmer børns og unges udvikling, trivsel og selvstændighed. Dette gælder både ved udførelsen af det generelle og forebyggende arbejde og ved den målrettede indsats for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med et andet behov for særlig støtte.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at den indsats, der iværksættes efter denne lov for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med et andet særligt behov for støtte, sættes i sammenhæng med den indsats, der iværksættes for de samme børn og unge efter anden lovgivning.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at der på kommunens hjemmeside er en synlig og let tilgængelig indgang til de kommunale myndigheder, som er specifikt målrettet børn og unge.

§ 15. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en sammenhængende børnepolitik, der har til formål at sikre sammenhængen mellem det generelle og forebyggende arbejde og den målrettede indsats for børn og unge med behov for særlig støtte. Den sammenhængende børnepolitik skal udformes skriftligt, vedtages af kommunalbestyrelsen og offentliggøres.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde et beredskab til forebyggelse og tidlig opsporing af overgreb mod børn og unge og til behandling af sager om sådanne overgreb. Beredskabet skal udformes skriftligt, vedtages af kommunalbestyrelsen og offentliggøres. Kommunalbestyrelsen skal revidere beredskabet løbende efter behov, dog som minimum hvert fjerde år.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde et beredskab til forebyggelse, opsporing og håndtering af negativ social kontrol, æresrelaterede konflikter og ekstremisme blandt børn, unge og deres familier. Beredskabet skal udformes skriftligt, vedtages af kommunalbestyrelsen og offentliggøres. Kommunalbestyrelsen skal revidere beredskabet løbende efter behov, dog som minimum hvert fjerde år.

Brugerinddragelse og inddragelse af civilsamfundet

§ 16. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at børn, unge og familier, der bruger tilbud efter denne lov, får mulighed for at få indflydelse på tilrettelæggelsen og udnyttelsen af tilbuddene. Kommunalbestyrelsen fastsætter skriftlige retningslinjer for brugerindflydelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan nedsætte et eller flere råd, der rådgiver kommunen om tilrettelæggelse af indsatsen efter denne lov. Kommunalbestyrelsen fastsætter rammerne for og omfanget af rådernes opgaver.

§ 17. Kommunalbestyrelsen skal samarbejde med frivillige sociale organisationer og foreninger på børne- og ungeområdet. Rammerne for samarbejdet, jf. 1. pkt., fastlægges af den enkelte kommunalbestyrelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal årligt afsætte et beløb til støtte af frivilligt socialt arbejde på børne- og ungeområdet.

Kapitel 3

Screening, afdækning og børnefaglig undersøgelse af barnets eller den unges behov

Screening

§ 18. Hvis kommunalbestyrelsen har viden om eller grund til at antage, at et barn eller en ung har behov for hjælp og støtte efter denne lov, skal kommunalbestyrelsen screene for, om der er tale om følgende:

- 1) En problemstilling, der ikke kræver yderligere afdækning af barnets eller den unges støttebehov.
- 2) En problemstilling, der kræver yderligere afdækning af et eller flere forhold af betydning for barnets eller den unges støttebehov, jf. § 19.
- 3) En problemstilling, der kræver en børnefaglig undersøgelse af barnets eller den unges støttebehov, jf. §§ 20-22.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal i vurderingen efter stk. 1 lægge vægt på sagens forhold og kompleksitet, herunder om det må antages, at støttebehovet er helt eller delvis begrundet i nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Stk. 3. Viser vurderingen efter stk. 1, at der kan være tale om æresrelaterede konflikter eller negativ social kontrol, har kommunalbestyrelsen pligt til at foretage en risikovurdering, inden barnets eller den unges forældre og netværk inddrages i sagen.

Afdækning

§ 19. Vurderer kommunalbestyrelsen på baggrund af en screening efter § 18, at der er behov for at afdække et eller flere forhold af betydning for et barns eller en ungs støtte-

behov, skal kommunalbestyrelsen foretage den nødvendige afdækning med inddragelse af de fagfolk, som allerede har viden om barnets eller den unges og familiens forhold.

Stk. 2. Afdækningen efter stk. 1 gennemføres så vidt muligt i samarbejde med barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaveren.

Stk. 3. I forbindelse med afdækningen efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der skal foretages en afdækning af et eller flere forhold af betydning for støttebehovet hos eventuelle andre børn i familien. Afdækningen kan gennemføres som én samlet afdækning for flere børn i familien, dog således at der tages højde for børnenes individuelle forhold.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om afdækning efter stk. 1-3, herunder i forhold til samarbejdet med forældre, inddragelse af barnet eller den unge og kortlægning af barnets eller den unges funktionsevne i sager om hjælp eller støtte til børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte efter § 82.

Børnefaglig undersøgelse

§ 20. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om en børnefaglig undersøgelse i følgende situationer:

- 1) Når der er grund til at antage, at det er en alvorlig eller kompleks sag, herunder hvor der er overvejelser om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47.
- 2) Når et barn eller en ung har været udsat for overgreb eller ved mistanke herom.
- 3) Når et barn eller en ung har haft ophold i en boform efter §§ 109 eller 110 i lov om social service med en forælder på grund af vold i hjemmet og den pågældende forælder afbryder opholdet for at vende tilbage til et voldeligt miljø med barnet eller den unge.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan endvidere iværksætte en børnefaglig undersøgelse, når kommunalbestyrelsen i øvrigt vurderer, at det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges støttebehov. Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen efter 1. pkt. bl.a. lægge vægt på, om barnets eller den unges nære familiemedlemmer er dømt for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 3. Den børnefaglige undersøgelse skal afsluttes, senest 4 måneder efter at kommunalbestyrelsen bliver opmærksom på, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte. Hvis undersøgelsen undtagelsesvis ikke kan afsluttes inden 4 måneder, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en foreløbig vurdering og snarest herefter afslutte undersøgelsen.

§ 21. I forbindelse med en børnefaglig undersøgelse af et barn eller en ung skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der skal foretages en børnefaglig undersøgelse af eventuelle andre børn og unge i familien.

Stk. 2. Anbringes et barn eller en ung uden for hjemmet på grund af utilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet eller den unge eller overgreb, som barnet eller den unge har været udsat for, skal kommunalbestyrelsen iværk-

sætte en børnefaglig undersøgelse af eventuelle søskende i husstanden under 15 år, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde undlade at iværksætte en børnefaglig undersøgelse af en eller flere søskende i sager omfattet af stk. 2, hvis det er åbenlyst, at der ikke er behov herfor.

Stk. 4. En børnefaglig undersøgelse kan gennemføres som én samlet undersøgelse for flere børn og unge i familien, dog således at der tages højde for børnenes individuelle forhold.

Stk. 5. I sager, hvor der ikke tidligere er iværksat støtten- de indsatser eller en anbringelse, jf. §§ 32, 46 eller 47, skal kommunalbestyrelsen under en børnefaglig undersøgelse sikre kontinuitet og stabilitet for barnet eller den unge, ved at væsentlige møder med barnet eller den unge som udgangspunkt afholdes med deltagelse af to børne- og unge- rådgivere.

§ 22. En børnefaglig undersøgelse skal tilrettelægges ud fra en helhedsbetragtning og skal afdække udfordringer og ressourcer hos barnet eller den unge, familien og netværket. Kommunalbestyrelsen skal som led i undersøgelsen inddrage de fagfolk, der allerede har viden om barnets eller den unges og familiens forhold.

Stk. 2. Den børnefaglige undersøgelse gennemføres så vidt muligt i samarbejde med forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 3. Er det nødvendigt, skal kommunalbestyrelsen lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Stk. 4. Bliver kommunalbestyrelsen opmærksom på udfordringer i forhold til barnets eller den unges undervisningsbehov som led i den børnefaglige undersøgelse, skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der er behov for en pædagogisk-psykologisk vurdering af barnet eller den unge efter § 12, stk. 2, i lov om folkeskolen.

Stk. 5. Iværksætter kommunalbestyrelsen en psykologisk undersøgelse af forældremyndighedsindehaveren, skal undersøgelsen foretages af en psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Stk. 6. Den børnefaglige undersøgelse skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte støtte efter §§ 32, 46 eller 47 og i givet fald hvilken. Er der iværksat støtte, sideløbende med at den børnefaglige undersøgelse gennemføres, jf. § 32, stk. 4, § 46, stk. 3, eller § 143, skal der desuden tages stilling til, om denne støtte skal videreføres, ændres eller ophøre. Den børnefaglige undersøgelse skal indeholde oplysninger om, hvordan forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge stiller sig til støtten, og om de forhold i familien eller i dennes omgivelser, som kan bidrage til at afhjælpe vanskelighederne.

§ 23. Anses det for nødvendigt for at vurdere, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, kan børne- og ungeudvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, beslutte at gennemføre en børnefaglig undersøgelse under ophold på en institution eller indlæggelse

på et sygehus, herunder en psykiatrisk afdeling. En sådan undersøgelse skal være afsluttet inden 2 måneder efter børne- og ungeudvalgets afgørelse.

Stk. 2. Anses det for nødvendigt for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, kan børne- og ungeudvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, beslutte at gennemføre den børnefaglige undersøgelse ved benyttelse af det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 124.

Kommende forældre

§ 24. Har kommunalbestyrelsen grund til at antage, at der kan opstå behov for hjælp og støtte efter denne lov til et barn umiddelbart efter fødslen, skal kommunalbestyrelsen screene for, om der er tale om følgende:

- 1) En problemstilling, der ikke kræver yderligere afdækning af de kommende forældres forhold.
- 2) En problemstilling, der kræver afdækning af et eller flere forhold hos de kommende forældre, jf. § 25.
- 3) En problemstilling, der kræver en undersøgelse af de kommende forældres forhold, jf. §§ 26 og 27.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal i vurderingen efter stk. 1 lægge vægt på sagens forhold og kompleksitet, herunder en eventuel nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne hos et barn umiddelbart efter fødslen eller hos de kommende forældre.

§ 25. Vurderer kommunalbestyrelsen på baggrund af en screening efter § 24, at der er behov for at afdække et eller flere forhold hos de kommende forældre, skal kommunalbestyrelsen foretage den nødvendige afdækning med inddragelse af de fagfolk, som allerede har viden om de kommende forældres forhold.

Stk. 2. Afdækningen efter stk. 1 gennemføres så vidt muligt i samarbejde med de kommende forældre.

Stk. 3. I forbindelse med afdækningen efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der skal foretages en afdækning af et eller flere forhold af betydning for støttebehovet hos eventuelle børn i familien. Afdækningen kan gennemføres som én samlet afdækning for de kommende forældre og et eller flere børn i familien, dog således at der tages højde for børnenes og de kommende forældres individuelle forhold.

§ 26. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om undersøgelse af de kommende forældre, når der er grund til at antage, at der kan opstå behov for støtte efter denne lov til et barn umiddelbart efter fødslen, og sagen er alvorlig eller kompleks.

Stk. 2. I forbindelse med en undersøgelse af de kommende forældres forhold skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der skal foretages en børnefaglig undersøgelse af eventuelle børn i familien. Undersøgelsen kan gennemføres som én samlet undersøgelse for de kommende forældre og et eller flere børn i familien, dog således at der tages højde for børnenes og de kommende forældres individuelle forhold.

Stk. 3. Undersøgelsen efter stk. 1 skal afsluttes, senest 4 måneder efter at kommunalbestyrelsen bliver opmærksom

på, at et barn kan have behov for særlig støtte umiddelbart efter fødslen. Hvis undersøgelsen undtagelsesvis ikke kan afsluttes inden 4 måneder, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en foreløbig vurdering og snarest herefter afslutte undersøgelsen.

§ 27. En undersøgelse af de kommende forældres forhold skal tilrettelægges ud fra en helhedsbetragtning og skal afdekke udfordringer og ressourcer hos de kommende forældre, familien og netværket med inddragelse af de fagfolk, som allerede har viden om de kommende forældres forhold.

Stk. 2. Undersøgelsen gennemføres så vidt muligt i samarbejde med de kommende forældre.

Stk. 3. Er det nødvendigt, skal kommunalbestyrelsen lade de kommende forældre undersøge af en læge eller en psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).

Stk. 4. Undersøgelsen skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte støtte efter § 32, stk. 5, § 46, stk. 4, eller § 49 og i givet fald hvilken. Er der iværksat støtte, sideløbende med at undersøgelsen gennemføres, jf. § 32, stk. 5, skal der desuden tages stilling til, om denne støtte skal videreføres, ændres eller ophøre. Undersøgelsen skal indeholde oplysninger om, hvordan de kommende forældre stiller sig til støtten, og om de forhold i familien eller i dennes omgivelser, som kan bidrage til at klare vanskelighederne.

Kapitel 4

Hjælp og støtte

Rådgivning

§ 28. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at børn og unge har mulighed for at få gratis rådgivning. Formålet med rådgivningen er at forebygge sociale problemer og at hjælpe barnet eller den unge over øjeblikkelige vanskeligheder. På længere sigt er det formålet med rådgivningen at sætte barnet eller den unge i stand til selv at løse opståede problemer ved egen hjælp. Rådgivningen kan gives særskilt eller i forbindelse med anden hjælp efter denne eller anden lovgivning.

Stk. 2. Rådgivningen skal kunne gives som et anonymt og åbent tilbud.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med rådgivningen være opmærksom på, om barnet eller den unge har behov for anden form for hjælp efter denne eller anden lovgivning.

§ 29. Kommunalbestyrelsen skal som led i det tidlige forebyggende arbejde sørge for, at forældre med børn og unge eller andre, der faktisk sørger for et barn eller en ung, og kommende forældre kan få gratis familieorienteret rådgivning til løsning af vanskeligheder i familien. Kommunalbestyrelsen skal ved opsøgende arbejde tilbyde denne rådgivning til enhver, som på grund af særlige forhold må antages at have behov for det.

Stk. 2. Rådgivningen skal kunne gives som et anonymt og åbent tilbud.

Tidligt forebyggende indsatser

§ 30. Når kommunalbestyrelsen vurderer, at det kan imødekomme barnets eller den unges behov, skal kommunalbestyrelsen tilbyde en eller flere af følgende tidligt forebyggende indsatser til barnet, den unge eller familien:

- 1) Konsulentbistand, herunder familierettede indsatser.
- 2) Netværks- eller samtalegrupper.
- 3) Rådgivning om familieplanlægning.
- 4) Andre indsatser, der har til formål at forebygge et barns, en ungs eller familiens vanskeligheder.

§ 31. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde gratis rådgivning, undersøgelse og behandling af børn og unge med adfærdsvanskeligheder og deres familier. Opgaverne kan varetages i samarbejde med andre kommuner.

Støttende indsatser til børn, unge og familier

§ 32. Når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om en eller flere af følgende støttende indsatser, jf. dog § 54, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet:

- 1) Ophold i dagtilbud, fritidshjem, ungdomsklub, uddannelsessted el.lign.
- 2) Praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet.
- 3) Udpegning af en fast kontaktperson for barnet eller den unge eller for hele familien.
- 4) Formidling af praktiktilbud hos en offentlig eller privat arbejdsgiver for den unge og i den forbindelse udbetaling af godtgørelse til den unge.
- 5) Familiebehandling eller behandling af barnet eller den unge.
- 6) Familieanbringelse i form af et døgnophold for både forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien i en almen plejefamilie, i en forstærket plejefamilie, i en specialiseret plejefamilie, på et børne- og ungehjem, jf. § 43, eller i et botilbud, jf. § 107 i lov om social service.
- 7) Støtteophold i en almen plejefamilie, i en forstærket plejefamilie, i en specialiseret plejefamilie, i en netværksplejefamilie eller på et børne- og ungehjem, jf. § 43.
- 8) Anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, jf. dog §§ 37-39.

Stk. 3. Ved en afgørelse efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen vælge den eller de støttende indsatser, som bedst kan imødekomme barnets eller den unges særlige behov for støtte. Afgørelsen skal angive formålet med indsatsen og den forventede varighed.

Stk. 4. Støttende indsatser efter stk. 1 kan iværksættes på grundlag af en afdækning eller en børnefaglig undersøgelse af barnets eller den unges behov, jf. §§ 19 og 20 i denne lov, eller en ungefaglig undersøgelse, jf. § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller sideløbende hermed.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal under en kommende mors graviditet med samtykke fra de kommende forældre

træffe afgørelse om indsatser efter stk. 1, nr. 2, 3, 5, 6 eller 8, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets særlige behov for støtte efter fødslen. Afgørelsen efter 1. pkt. træffes over for de kommende forældre. Støttende indsatser over for kommende forældre efter 1. pkt. kan iværksættes på grundlag af en afdækning eller undersøgelse efter §§ 25 og 26 eller sideløbende hermed.

Behandlingsgaranti for børn og unge med stofmisbrug

§ 33. Kommunalbestyrelsen skal senest 14 dage efter en henvendelse fra et barn eller en ung under 18 år eller forældrene iværksætte social behandling, jf. § 101, stk. 1, i lov om social service, af barnets eller den unges stofmisbrug, når barnet eller den unge har alvorlige sociale og adfærdsmæssige problemer på grund af stofmisbruget, der medfører, at barnet eller den unge ikke kan fungere i forhold til familie, uddannelse, arbejde eller skole.

Stk. 2. Afgørelse om stofmisbrugsbehandling efter stk. 1 træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

§ 34. Kommunalbestyrelsen kan anvende gavekort som led i social behandling af et barn eller en ung med et stofmisbrug, der får en indsats efter § 32, stk. 1, behandling efter § 33 eller er anbragt efter §§ 46 eller 47, med henblik på at fastholde barnet eller den unge i behandlingen.

Stk. 2. Ved gavekort forstås et elektronisk eller fysisk tilgodebevis på et bestemt beløb til at kunne købe varer i en forretning.

Stk. 3. Gavekort efter stk. 1 kan modtages, uden at værdien heraf fradrages i forsørgelsesydelse eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af gavekort efter stk. 1.

Økonomisk støtte

§ 35. Når kommunalbestyrelsen vurderer, at det kan imødekomme barnets eller den unges behov for støtte, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at yde økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren til dækning af følgende udgifter:

- 1) Udgifter i forbindelse med konsulentbistand, jf. § 30, stk. 1, nr. 1.
- 2) Udgifter i forbindelse med prævention.

Stk. 2. Støtte efter stk. 1, nr. 1, er betinget af, at forældremyndighedsindehaveren ikke selv har tilstrækkelige midler til dækning af udgifterne.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan som led i det forebyggende arbejde beslutte at tilbyde økonomisk støtte til fritidsaktiviteter til børn og unge, der har behov for særlig støtte. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte kriterier for tildeling af støtte efter 1. pkt. Kommunalbestyrelsens afgørelse om tildeling af støtte til fritidsaktiviteter kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at yde økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren til dækning af følgende udgifter, når det må anses for at være

af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte:

- 1) Udgifter i forbindelse med støttende indsatser efter § 32, stk. 1, i denne lov eller foranstaltninger efter § 13 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.
- 2) Udgifter i forbindelse med en anbringelse efter §§ 46 eller 47 i denne lov eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.
- 3) Udgifter, der erstatter en ellers mere indgribende og omfattende indsats efter § 32, stk. 1, eller §§ 46 eller 47 i denne lov eller efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.
- 4) Udgifter, der bevirker, at en anbringelse uden for hjemmet kan undgås, eller at en hjemgivelse kan fremskynses.
- 5) Udgifter, der kan bidrage til en stabil kontakt mellem forældre og barn under barnets anbringelse uden for hjemmet.

Stk. 5. Støtte efter stk. 4, nr. 1-3, kan kun ydes, når forældremyndighedsindehaveren ikke selv har tilstrækkelige midler til at dække udgifterne.

§ 36. Kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune kan yde støtte til dækning af udgifter til forældres transport i forbindelse med møder i barnets eller den unges handlekommune eller der, hvor barnet eller den unge opholder sig, i forbindelse med en støttende indsats eller anbringelse efter denne lov.

Støttende indsatser uden samtykke

§ 37. Må det anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse efter § 32, stk. 1, nr. 1, 3 og 5, for så vidt angår behandling af barnet eller den unge, selv om forældremyndighedsindehaveren ikke samtykker, når formålet med indsatsen skønnes at kunne opnås uanset det manglende samtykke.

Forældrepålæg

§ 38. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om at meddele forældremyndighedsindehaveren et forældrepålæg, når der er risiko for, at et barns eller en ungs udvikling er i fare, og det vurderes at bero på, at forældremyndighedsindehaveren ikke lever op til sit forældreansvar.

Stk. 2. Meddelelse af et forældrepålæg forudsætter, at der foreligger oplysninger om et eller flere af følgende forhold:

- 1) Barnet eller den unge har ulovligt skolefravær, eller undervisningspligten opfyldes i øvrigt ikke.
- 2) Barnet eller den unge er mistænkt eller sigtet for en overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer, lov om våben og eksplosivstoffer m.v. eller lov om knive og blankvåben m.v. eller er mistænkt eller sigtet for anden kriminalitet af et vist omfang eller en vis grovhed.
- 3) Barnet eller den unge har udvist en utryghedsskabende adfærd på steder, hvortil der er almindelig adgang.
- 4) Barnet eller den unge har alvorlige adfærd- eller tilpasningsproblemer.

- 5) Forældremyndighedsindehaveren nægter at samarbejde med de relevante myndigheder om løsningen af barnets eller den unges problemer.

Stk. 3. Et forældrepålæg skal angive en eller flere konkrete handlepligter for forældremyndighedsindehaveren, som skal være egnede til at bidrage til en løsning af barnets eller den unges problemer, og som står i rimeligt forhold til formålet. Det kan herunder fastsættes, at forældremyndighedsindehaveren skal gøre følgende:

- 1) Sikre barnets eller den unges fremmøde i skolen ved personligt at følge barnet eller den unge i skole.
- 2) Deltage i forældremøder og konsultationer om barnets eller den unges skolegang.
- 3) Sikre barnets eller den unges deltagelse i konkrete fritidsaktiviteter ved at følge barnet eller den unge til det pågældende sted.
- 4) Sikre, at barnet eller den unge er hjemme på et nærmere fastsat tidspunkt eller i et nærmere fastsat tidsrum.
- 5) Deltage i et af kommunen tilbudt forældreprogram.
- 6) Deltage i møder med relevante myndigheder om løsningen af barnets eller den unges problemer.

Stk. 4. Er der truffet afgørelse om forældrepålæg efter stk. 1, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse efter § 32, stk. 1, om at iværksætte støttende indsatser efter § 32, stk. 1, nr. 1-3, 5 og 8, selv om forældremyndighedsindehaveren ikke samtykker, når det vurderes, at formålet med indsatsen vil kunne opnås uanset det manglende samtykke, jf. dog § 54, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 5. Afgørelse om forældrepålæg træffes for en afgrænset periode af højst 12 måneders varighed. Forældrepålægget kan forlænges med højst 6 måneder ad gangen.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal oplyse forældremyndighedsindehaveren om, at overholdelse af pålægget er en betingelse for at modtage børne- og ungeydelse, jf. lov om en børne- og ungeydelse, og for, at det pågældende barn eller den pågældende unge medregnes ved beregningen af boligstøtten, jf. lov om individuel boligstøtte.

Stk. 7. Vurderer kommunalbestyrelsen, at forældremyndighedsindehaveren ikke efterlever et forældrepålæg efter stk. 1, og at den manglende efterlevelse ikke beror på undskyldelige omstændigheder, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om dette. Afgørelsen er gældende for 1 kvartal.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om bortfald af pålægget, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at forholdet, der lå bag pålægget, ikke længere eksisterer, eller at forældrepålægget ikke længere er egnet til at løse barnets eller den unges problemer.

Børne- og ungepålæg

§ 39. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om at meddele et barn eller en ung i alderen 10-17 år et børne- og ungepålæg, når barnet eller den unge har adfærdsproblemer eller udviser negativ adfærd af en sådan karakter, at der er risiko for, at barnets eller den unges udvikling er i fare, og når det vurderes, at et frivilligt samarbejde med barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaveren om støtte efter § 32 ikke er tilstrækkeligt til at afhjælpe barnets eller den unges problemer, jf. dog §§ 12 og 13 i lov om bekæm-

pelse af ungdomskriminalitet. Afgørelsen om børne- og ungepålæg kan træffes uden forældremyndighedsindehaverens samtykke.

Stk. 2. Meddelelse af et børne- og ungepålæg forudsætter, at der foreligger oplysninger om et eller flere af følgende forhold:

- 1) Barnet eller den unge har ulovligt skolefravær, eller undervisningspligten opfyldes i øvrigt ikke.
- 2) Barnet eller den unge er mistænkt eller sigtet for en overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer, våbenloven eller knivloven eller er mistænkt eller sigtet for anden kriminalitet af et vist omfang eller en vis grovhed.
- 3) Barnet eller den unge har udvist en utryghedsskabende adfærd på steder, hvortil der er almindelig adgang.
- 4) Barnet eller den unge har alvorlige adfærds- eller tilpasningsproblemer.
- 5) Barnet eller den unge nægter at samarbejde med de relevante myndigheder om løsningen af barnets eller den unges problemer.

Stk. 3. Et børne- og ungepålæg skal angive en eller flere konkrete handlepligter for barnet eller den unge, som vurderes at være egnede til at bidrage til en løsning af barnets eller den unges problemer, og som står i rimeligt forhold til formålet. Det kan herunder fastsættes, at barnet eller den unge skal gøre følgende:

- 1) Modtage en eller flere støttende indsatser efter § 32, stk. 1, nr. 1, 3-5, og 8.
- 2) Undlade at færdes frem og tilbage eller tage ophold i et nærmere geografisk afgrænset område.
- 3) Være hjemme på et nærmere fastsat tidspunkt eller i et nærmere fastsat tidsrum.
- 4) Bidrage til at genoprette forrettet skade.
- 5) Deltage i andre aktiviteter med genoprettende formål, herunder udføre samfundsnyttigt arbejde.

Stk. 4. Er der truffet afgørelse om børne- og ungepålæg efter stk. 1, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse efter § 32, stk. 1, om at iværksætte støttende indsatser efter § 32, stk. 1, nr. 1, 3-5 eller 8, selv om forældremyndighedsindehaveren ikke samtykker, når det vurderes, at formålet med indsatsen vil kunne opnås uanset det manglende samtykke.

Stk. 5. § 38, stk. 5 og 8, finder tilsvarende anvendelse på børne- og ungepålæg efter stk. 1.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal ved afgørelse om børne- og ungepålæg efter stk. 1 overveje, om der samtidig bør træffes afgørelse om forældrepålæg efter § 38.

Stk. 7. Overholder barnet eller den unge ikke et børne- og ungepålæg, skal kommunalbestyrelsen, når det vurderes relevant, straks underrette politiet og anmode om bistand til kommunens udøvelse af beføjelser efter § 139.

Stk. 8. Socialministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler om politiets bistand til kommunerne i forbindelse med gennemførelse af børne- og ungepålæg.

Lægelig undersøgelse og behandling uden samtykke

§ 40. Undlader forældremyndighedsindehaveren at lade et barn eller en ung undersøge eller behandle for en livstruende

sygdom eller en sygdom, der udsætter barnet eller den unge for betydelig og varigt nedsat funktionsevne, kan børne- og ungeudvalget træffe afgørelse om at gennemføre undersøgelsen eller behandlingen.

Behandling af psykolog eller psykoterapeut

§ 41. Børn og unge, der er fyldt 12 år, har ret til at op- søge og modtage behandling af en psykolog eller en psyko- terapeut som følge af forældres misbrugsproblemer, psyki- ske sygdom, konfliktfyldte samlivsophævelse eller overgreb mod barnet eller den unge, eller som følge af at barnet eller den unge har oplevet fysisk eller psykisk vold i nære relationer, i regi af civilsamfundsorganisationer uden foræl- dremyndighedsindehaverens samtykke.

Stk. 2. Ved fælles forældremyndighed kræves kun sam- tykke fra den ene forældremyndighedsindehaver, når et barn under 12 år tilbydes behandling af en psykolog i offentligt eller privat regi eller i regi af civilsamfundsorganisationer, som følge af at barnet har oplevet fysisk eller psykisk vold i nære relationer.

Stk. 3. Den enkelte civilsamfundsorganisation skal påse, sikre og kunne dokumentere, at de psykologer og psykoterapeu- ter, der udfører behandling efter stk. 1 og 2 af børn og unge, har de fornødne faglige kompetencer og den fornødne uddannelse og indsigt til at kunne varetage behandlingen af civilsamfundsorganisationens målgruppe.

Stk. 4. Ved fælles forældremyndighed kræves kun sam- tykke fra den ene forældremyndighedsindehaver, når et barn eller en ung, der er fyldt 12 år, tilbydes behandling af en psykolog i offentligt eller privat regi, som følge af at barnet eller den unge har oplevet fysisk eller psykisk vold i nære relationer.

Privat familiepleje m.v.

§ 42. Ingen må modtage et barn under 14 år til døgnop- hold i privat familiepleje i en sammenhængende periode ud over 3 måneder uden at have tilladelse dertil fra kommunal- bestyrelsen i den stedlige kommune.

Stk. 2. Tilladelse til privat familiepleje kan kun udstedes, når det efter en undersøgelse af familieplejen må antages, at opholdet vil være til gavn for barnet. Ved udstedelse af tilladelsen skal kommunen gøre forældremyndighedsindeha- veren opmærksom på bestemmelserne i stk. 4.

Stk. 3. Det påhviler forældremyndighedsindehaveren at sikre sig, at den private familiepleje har fornøden tilladelse til privat familiepleje.

Stk. 4. Børne- og ungeudvalget i barnets eller den unges handlekommune kan efter begæring af plejeforældrene eller barnet eller den unge beslutte, at et barn eller en ung ikke må flyttes eller hjemtages fra en privat familiepleje, såfremt det må antages at skade barnet eller den unge. Forud for afgørelsen indhentes en udtalelse fra den stedlige kommune.

Stk. 5. Stk. 1-4 gælder ikke i tilfælde, hvor kun den ene af forældrene har forældremyndigheden, men barnet eller den unge får døgnophold hos den anden af forældrene.

Stk. 6. Døgnplejehjem, der modtager børn og unge under 18 år, og som drives af private uden offentlige midler, må kun oprettes og drives med tilladelse af kommunalbestyrel-

sen i den stedlige kommune. Kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune fører tilsyn med forholdene i døgnpleje- hjemmet.

Kapitel 5

Anbringelse

Anbringelsessteder for børn og unge

§ 43. Børn og unge kan anbringes på følgende anbringel- sessteder:

- 1) Almene plejefamilier.
- 2) Forstærkede plejefamilier.
- 3) Specialiserede plejefamilier.
- 4) Netværksplejefamilier.
- 5) Egne værelser, kollegier eller kollegielignende børne- og ungehjem.
- 6) Børne- og ungehjem, jf. stk. 3.
- 7) Pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundsko- ler med kostafdeling.

Stk. 2. Det er en betingelse for, at der kan træffes afgørel- se om støtteophold til eller anbringelse af børn og unge efter § 32, stk. 1, nr. 7, § 46, stk. 1, eller § 47, stk. 1, i denne lov eller efter § 19, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdoms- kriminalitet på et anbringelsessted, at anbringelsesstedet er godkendt efter § 58, stk. 1, eller § 65, stk. 1, i denne lov eller efter § 5 i lov om socialtilsyn.

Stk. 3. Børne- og ungehjem kan oprettes og drives som døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgn- institutioner og særligt sikrede afdelinger, eller som op- holdssteder for børn og unge.

Stk. 4. Døgninstitutioner efter stk. 3 kan oprettes og drives af kommuner, jf. § 12, eller af regioner, jf. § 13, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 13, stk. 6, eller som selvejende institutioner, som kommunalbestyrelsen eller regionsrådet indgår driftsaftale med.

§ 44. Formålet med indsatsen på anbringelsessteder ef- ter § 43, stk. 1, nr. 1-4 og 6, er at varetage omsorg og sikre tryghed, trivsel og udvikling for de anbragte børn og unge. Anbringelsessteder efter § 43, stk. 1, nr. 1-4 og 6, skal arbejde målrettet med at understøtte udvikling i gode sociale fællesskaber, læring, uddannelse, beskæftigelse og forebyggelse af kriminalitet for de anbragte børn og unge.

§ 45. Barnet, den unge, forældrene eller de kommende forældre modtager omsorg, personlig støtte, socialpædago- gisk rådgivning og behandling under følgende:

- 1) En familieanbringelse efter § 32, stk. 1, nr. 6.
- 2) Et støtteophold efter § 32, stk. 1, nr. 7.
- 3) Et døgnophold efter §§ 46 eller 47, § 114, stk. 1, nr. 1 eller 3, eller § 120, stk. 1.
- 4) Et døgnophold efter § 13, stk. 1, nr. 5 eller 6, eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 2. Ved særlige behov kan der endvidere foretages undersøgelser og observation og ydes terapi eller anden be- handling.

Stk. 3. Et støtteophold, jf. § 32, stk. 1, nr. 7, som ydes under et døgnophold, indgår som en ydelse efter stk. 1.

Anbringelse uden for hjemmet med samtykke

§ 46. Kommunalbestyrelsen kan med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet på et anbringelsessted, jf. § 43, stk. 1, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges særlige behov for støtte, jf. dog § 54, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Afgørelsen skal angive formålet med anbringelsen og den forventede varighed.

Stk. 2. Samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, skal omfatte formålet med anbringelsen.

Stk. 3. Der kan kun træffes afgørelse efter stk. 1 efter gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse, jf. § 20 i denne lov, eller en ungefaglig undersøgelse, jf. § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Der kan dog, hvis særlige forhold taler for det, træffes afgørelse om foreløbig eller akut anbringelse efter stk. 1 sideløbende med gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse, jf. § 20 i denne lov, eller en ungefaglig undersøgelse, jf. § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan på baggrund af en undersøgelse efter § 26 med samtykke fra de kommende forældre træffe en afgørelse efter stk. 1 om, at det ufødte barn umiddelbart efter fødslen anbringes uden for hjemmet, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til det ufødte barns behov for støtte.

Anbringelse uden for hjemmet uden samtykke

§ 47. Børne- og ungeudvalget kan uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet, når der er en åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af følgende, jf. dog stk. 5:

- 1) Utilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet eller den unge.
- 2) Overgreb, som barnet eller den unge har været udsat for.
- 3) Misbrugsproblemer, kriminel adfærd eller andre svære sociale vanskeligheder hos barnet eller den unge.
- 4) Andre adfærds- eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge.

Stk. 2. Der kan kun træffes en afgørelse efter stk. 1, når der er begrundet formodning om, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet efter gennemførelse af en undersøgelse, jf. §§ 20 eller 26 i denne lov, eller en ungefaglig undersøgelse, jf. § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Afgørelsen skal angive formålet med anbringelsen og den forventede varighed.

Stk. 3. Børne- og ungeudvalget kan træffe afgørelse om, at barnet eller den unge skal anbringes uden for hjemmet efter stk. 1, selv om forældremyndighedsindehaveren og den unge giver samtykke til anbringelse efter § 46, stk. 1, når

hensynet til barnet eller den unge på afgørende måde taler for det.

Stk. 4. Børne- og ungeudvalget kan træffe afgørelse om anbringelse af en ung, der er fyldt 15 år, uden for hjemmet, uanset at betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt og at forældremyndighedsindehaveren ikke vil give samtykke til anbringelsen, hvis den unge samtykker. Det er et krav, at anbringelsen må anses for at være af væsentlig betydning for den unges særlige behov og problemerne ikke kan løses under den unges fortsatte ophold i hjemmet.

Stk. 5. Børne- og ungeudvalget kan ikke træffe afgørelse efter stk. 1-4 i sager om børn og unge, der er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet, jf. §§ 10 og 11 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

§ 48. Et barn eller en ung har ret til at anmode kommunalbestyrelsen om at blive anbragt uden for hjemmet.

Stk. 2. Anmoder et barn eller ung om at blive anbragt uden for hjemmet efter stk. 1, skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der af hensyn til barnets eller den unges bedste skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse, jf. § 20, herunder om betingelserne i §§ 46 eller 47 er opfyldt. Træffer kommunalbestyrelsen på baggrund af en anmodning efter stk. 1 afgørelse om hverken anbringelse eller en støttende indsats efter denne lov, kan kommunalbestyrelsens beslutning herom indbringes for Ankestyrelsen. § 144 i denne lov og § 25 i forvaltningsloven finder tilsvarende anvendelse for indbringelse efter 2. pkt.

§ 49. Børne- og ungeudvalget kan i helt særlige tilfælde uden samtykke fra de kommende forældre træffe en afgørelse efter § 47, stk. 1, om, at det ufødte barn umiddelbart efter fødslen anbringes uden for hjemmet, når der er en åbenbar risiko for, at det ufødte barns sundhed eller udvikling vil lide alvorlig skade i tiden efter fødslen på grund af de kommende forældres manglende evner eller ressourcer til at tilbyde tilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet.

Stk. 2. Der kan kun træffes en afgørelse efter stk. 1, når der er begrundet formodning om, at problemerne ikke kan løses inden barnets fødsel eller ved barnets kommende ophold i hjemmet.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 1 kan tidligst træffes 3 måneder før kvindens terminsdato.

§ 50. Skal barnet eller den unge fortsat være anbragt uden for hjemmet, ud over 1 år fra at børne- og ungeudvalget har truffet afgørelse efter § 47, skal udvalget træffe fornyet afgørelse herom, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Har barnet eller den unge været anbragt uden for hjemmet inden for det seneste år før den aktuelle anbringelse, er fristen for genbehandling efter stk. 1 i stedet 2 år.

Stk. 3. Er sagen efter stk. 1 eller 2 indbragt for Ankestyrelsen eller forelagt domstolene, regnes fristen fra den endelige afgørelse eller dom.

Stk. 4. Børne- og ungeudvalget, Ankestyrelsen eller retten kan uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 fastsætte en kortere frist for fornyet behandling i udvalget, hvis der er begrundet tvivl om, hvorvidt anbringelsesgrundlaget fortsat vil være til stede henholdsvis 1 og 2 år senere.

Stk. 5. Børne- og ungeudvalget, Ankestyrelsen og retten kan uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 undtagelsesvis fastsætte en længere frist, når de forhold, der ligger til grund for afgørelsen, med overvejende sandsynlighed må antages også at gælde ud over fristen og hensynet til barnet eller den unge på afgørende måde taler for, at fristen forlænges. For ufødte børn og børn under 1 år kan der dog alene træffes afgørelse om at forlænge fristen til 3 år.

Stk. 6. Stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse ved afgørelser, som Ankestyrelsen træffer efter § 151, stk. 3.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen skal forud for børne- og ungeudvalgets genbehandling af en anbringelse uden for hjemmet efter stk. 1 overveje, om hensynet til barnets bedste taler for, at der udarbejdes en indstilling om permanent anbringelse efter § 67, stk. 4. Har barnet eller den unge på tidspunktet for genbehandlingen efter stk. 1 været anbragt uden for hjemmet i mindre end 3 år, er kommunalbestyrelsen ikke forpligtet til at overveje en permanent anbringelse efter 1. pkt.

§ 51. Kommunalbestyrelsens indstilling til børne- og ungeudvalget om anbringelse uden for hjemmet efter §§ 47 eller 49 skal omfatte følgende:

- 1) Undersøgelsen, jf. §§ 20 eller 26, herunder en beskrivelse af, at betingelserne i §§ 47 eller 49 er opfyldt, og af de ressourcer hos barnet, familien og netværket, som kan bidrage til at klare vanskelighederne under anbringelsen, jf. § 22, stk. 6, eller § 27, stk. 4.
- 2) En vurdering af forældremyndighedsindehaverens kompetencer til at varetage omsorgen for barnet eller den unge og at tage hånd om barnets eller den unges særlige behov, herunder med hjælp og støtte efter denne lov eller anden relevant lovgivning.
- 3) Barnets plan, jf. § 91, eller ungeplanen, jf. § 108, og en beskrivelse af den støtte og de initiativer, som er påtænkt for det kommende barn, barnet eller den unge og barnets eller den unges familie under anbringelsen uden for hjemmet og i tiden derefter, og formålet hermed.
- 4) Barnets eller den unges holdning til den påtænkte indsats.

Stk. 2. Er der udarbejdet en plan til forældrene efter § 77, stk. 1, eller en begrundelse efter § 77, stk. 3, skal denne vedlægges indstillingen til børne- og ungeudvalget.

Stk. 3. Hvis indstillingen efter stk. 1 er begrundet helt eller delvis i omsorgssvigt, vold eller overgreb og forvaltningen ikke påtænker at indstille til børne- og ungeudvalget, at barnets eller den unges søskende i husstanden under 15 år anbringes uden for hjemmet, skal indstillingen indeholde en begrundelse herfor. Begrundelsen skal indeholde en beskrivelse af, hvilken støtte som igangsættes for barnets søskende og familien.

Stk. 4. Finder børne- og ungeudvalget, at begrundelsen for ikke at anbringe én eller flere søskende under 15 år giver anledning til bekymring for, om konkrete søskende får tilstrækkelig hjælp og støtte, skal børne- og ungeudvalget underrette Ankestyrelsen.

Kommunalbestyrelsens opgaver i forbindelse med anbringelsen

§ 52. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om valg af konkret anbringelsessted i overensstemmelse med barnets plan, jf. § 91 i denne lov, ungeplanen, jf. § 108 i denne lov, eller forbedringsforløbet, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal vælge det anbringelsessted, som bedst kan imødekomme barnets eller den unges behov, herunder eventuelle behov som følge af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne hos barnet eller den unge. Kommunalbestyrelsen skal lægge vægt på anbringelsesstedets mulighed for at tilbyde nære og stabile voksenrelationer og herunder vurdere, om en anbringelse i en plejefamilie, jf. § 43, stk. 1, nr. 1-4, er mest hensigtsmæssig. Kommunalbestyrelsen skal endvidere lægge vægt på hensynet til barnets eller den unges skolegang, herunder hensynet til at undgå skoleskift, medmindre hensynet til barnets eller den unges behov taler imod dette.

Stk. 3. Har barnet eller den unge søskende, der er anbragt uden for hjemmet, skal kommunalbestyrelsen vælge samme anbringelsessted, medmindre de øvrige søskendes eller barnets eller den unges behov eller andre væsentlige forhold taler imod dette.

Stk. 4. Samtidig med valg af anbringelsessted skal kommunalbestyrelsen tage stilling til barnets eller den unges skolegang. I de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung på et børne- og ungehjem i en anden kommune, skal der forud herfor foretages en vurdering af barnets eller den unges eventuelle behov for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand efter § 12, stk. 2, i folkeskoleloven.

Stk. 5. Er anbringelsesstedet beliggende i en anden kommune end den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse af barnet eller den unge, skal kommunalbestyrelsen forud for anbringelsen orientere den kommune, hvor anbringelsesstedet er beliggende, om anbringelsen.

Støtteperson og venskabsfamilie

§ 53. Kommunalbestyrelsen skal så vidt muligt inden en anbringelse hjælpe barnet eller den unge med at finde en person i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes støtteperson under anbringelsen, jf. dog § 54.

Stk. 2. Er det ikke muligt forud for anbringelsen at finde en person efter stk. 1, kan kommunalbestyrelsen i samarbejde med en civilsamfundsorganisation hjælpe barnet eller den unge med at finde en person uden for barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes støtteperson under anbringelsen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan efter behov dække støttepersonens udgifter til telefon, transport og lign.

§ 54. Kommunalbestyrelsen skal så vidt muligt inden en anbringelse på et børne- og ungehjem m.v., jf. § 43, stk. 1, nr. 5-7, hjælpe barnet eller den unge med at finde en støtteperson efter § 53 eller en familie i barnets eller den

unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes venskabsfamilie under anbringelsen.

Stk. 2. Er det ikke muligt forud for anbringelsen at finde en familie efter stk. 1, kan kommunalbestyrelsen i samarbejde med en civilsamfundsorganisation hjælpe barnet eller den unge med at finde en familie uden for barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes venskabsfamilie under anbringelsen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan efter behov dække venskabsfamiliens udgifter til telefon, transport og lign.

Anbringelse i en plejefamilie

§ 55. Ved anbringelse af et barn eller en ung i en plejefamilie skal kommunalbestyrelsen vælge den plejefamilietype efter §§ 57 eller 58 og den konkrete plejefamilie, der imødekommer barnets eller den unges behov for støtte, herunder eventuelle behov som følge af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne hos barnet eller den unge.

§ 56. Når der er truffet afgørelse om at anbringe et barn eller en ung i en plejefamilie, jf. § 43, stk. 1, nr. 1-4, skal kommunalbestyrelsen sørge for, at plejefamilien under anbringelsen løbende gennemfører den fornødne efteruddannelse, og sikre, at plejefamilien modtager den fornødne supervision, rådgivning og vejledning i overensstemmelse med opgavens omfang.

Stk. 2. Støtten til plejefamilien efter stk. 1 skal være intensiv i det første år, plejefamilien har barnet eller den unge anbragt hos sig. Den intensive støtte skal som udgangspunkt være påbegyndt inden for anbringelsens første halve år, medmindre særlige hensyn til barnet eller den unge taler imod dette. I de tilfælde skal opstartsforløbet senest være gennemført inden for 1 år fra anbringelsestidspunktet.

Stk. 3. Støtten til plejefamilien efter stk. 1 skal ydes af en anden person end den, der aftaler honorering og andre vilkår med plejefamilien.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om supervision, rådgivning, vejledning og efteruddannelse af plejefamilier jf. § 43, stk. 1, nr. 1-4, om omfanget af den intensive støtte i begyndelsen af en anbringelse, om plejefamiliernes pligt til at modtage den intensive støtte og om gennemførelse af kursus.

Almene, forstærkede og specialiserede plejefamilier

§ 57. Et barn eller en ung kan anbringes i en netværksplejefamilie, jf. § 58, eller i en af følgende plejefamilietyper:

- 1) Almene plejefamilier: Familier, der er godkendt til at varetage omsorg og sikre udvikling og trivsel for børn og unge med lette til moderate støttebehov.
- 2) Forstærkede plejefamilier: Familier, der er godkendt til at varetage omsorg og sikre udvikling og trivsel for børn og unge med moderate til svære støttebehov.
- 3) Specialiserede plejefamilier: Familier, der er godkendt til at varetage omsorg og sikre udvikling og trivsel for børn og unge med svære støttebehov.

Netværksplejefamilier

§ 58. En netværksplejefamilie skal være godkendt som konkret egnet i forhold til et bestemt barn eller en bestemt ung af kommunalbestyrelsen i den kommune, der træffer afgørelse om at anbringe barnet eller den unge.

Stk. 2. Den kommunalbestyrelse, der godkender netværksplejefamilien, skal i forbindelse med godkendelsen tilbyde plejefamilien et grundkursus i at være plejefamilie.

Stk. 3. Afgørelse om godkendelse som netværksplejefamilie for et bestemt barn eller en bestemt ung kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. En familie, der har haft et barn midlertidigt placeret efter § 32 a i adoptionsloven, kan godkendes som netværksplejefamilie for barnet, hvis retten ophæver Ankestyrelsens afgørelse om adoption efter § 9 i adoptionsloven.

Stk. 5. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelse af grundkursus til netværksplejefamilier.

§ 59. Den kommunalbestyrelse, der har godkendt netværksplejefamilien efter § 58, stk. 1, skal ud over godtgørelse for kost og logi, jf. § 197, dække netværksplejefamiliens øvrige og ekstraordinære omkostninger ved at have barnet eller den unge boende. Op til 20.000 kr. pr. barn eller ung årligt kan dækkes som øvrige omkostninger uden forevisning af dokumentation. Netværksplejefamilier kan efter en konkret vurdering desuden få hel eller delvis hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste.

Stk. 2. Netværksplejefamilien kan frabede sig kompensation efter stk. 1.

Stk. 3. Afgørelser om dækning af øvrige og ekstraordinære omkostninger og om dækning af tabt arbejdsfortjeneste kan påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om dækning af netværksplejefamiliens omkostninger ved at have et barn eller en ung boende og om beregning og regulering af tabt arbejdsfortjeneste til netværksplejefamilier. Socialministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om beregning og indbetaling af bidrag til pensionsordning og efter forhandling med beskæftigelsesministeren og indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension regler om betaling, indbetaling og tilbagebetaling af ATP-bidrag.

§ 60. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde den fornødne faglige støtte til netværksplejefamilier i overensstemmelse med plejeopgavens omfang.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om faglig støtte til netværksplejefamilier.

Anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner

§ 61. Børne- og ungeudvalget kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung mellem 12 og 17 år skal anbringes, jf. §§ 46 eller 47, på en delvis lukket døgninstitution eller en delvis lukket afdeling på en døgninstitution, når det er afgørende for den socialpædagogiske behandling at kunne aflåse yderdøre og vinduer i perioder eller at kunne fasthol-

de barnet eller den unge fysisk. Der skal endvidere være risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af følgende:

- 1) Kriminel adfærd hos barnet eller den unge.
- 2) Misbrugsproblemer hos barnet eller den unge.
- 3) Andre adfærds- eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af og forholdene under en anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner. Socialministeren kan endvidere fastsætte regler om, at børne- og ungeudvalget i særlige situationer kan træffe afgørelse om at anbringe et barn, der er yngre end 12 år, på en delvis lukket døgninstitution eller en delvis lukket afdeling på en døgninstitution.

Anbringelse på sikrede døgninstitutioner

§ 62. Børne- og ungeudvalget kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung mellem 12 og 17 år skal anbringes, jf. § 46 eller § 47, på en sikret døgninstitution, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Det er absolut påkrævet for at afværge, at barnet eller den unge skader sig selv eller andre, og risikoen for skade kan ikke på forsvarlig måde afværges ved andre mere lempelige forholdsregler.
- 2) Det er i en indledende iagttagelsesperiode absolut påkrævet for at tilvejebringe et grundlag for den videre socialpædagogiske behandling.
- 3) Det fastslås på baggrund af den indledende iagttagelsesperiode efter nr. 2, at det er absolut påkrævet, at der iværksættes et længerevarende behandlingsforløb på en sikret afdeling eller døgninstitution.

Stk. 2. Et barn eller en ung mellem 12 og 17 år kan endvidere anbringes på en sikret døgninstitution, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Opholdet træder i stedet for varetægtsfængsling, jf. § 765 i retsplejeloven.
- 2) Opholdet er led i en afsoning, jf. § 78, stk. 1, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v., og betingelserne i stk. 1, nr. 1, 2 eller 3, er samtidig opfyldt.
- 3) Opholdet er led i en idømt foranstaltning, jf. § 74 a i straffeloven.
- 4) Barnet eller den unge under 15 år er frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36 eller hjemrejselovens § 16.
- 5) Der er truffet afgørelse af børne- og ungeudvalget efter udlændingelovens kapitel 9 b.

Stk. 3. Er betingelserne i stk. 1, nr. 1-3, eller § 16, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet opfyldt for et barn eller en ung, der er fyldt 15 år, og som er anbragt på et børne- og ungehjem, jf. § 43, stk. 1, nr. 6, hvortil der også er knyttet en sikret døgninstitution, kan lederen af den åbne døgninstitution eller dennes stedfortræder, uanset hvilket anbringelsesgrundlag der ligger til grund for anbringelsen, træffe midlertidig beslutning om overførsel af barnet eller den unge til den sikrede døgninstitution. Overførslen kan iværksættes straks. Beslutningen herom skal straks fore-

lægges børne- og ungeudvalget til afgørelse, jf. stk. 1, i den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af sikrede døgninstitutioner, herunder om kommunalbestyrelsens adgang til at fastsætte de nærmere rammer og vilkår for den konkrete anbringelse. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om, at børne- og ungeudvalget i særlige situationer kan træffe afgørelse om at anbringe et barn, der er yngre end 12 år, på en sikret døgninstitution.

Anbringelse på særligt sikrede afdelinger

§ 63. Børne- og ungeudvalget kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung mellem 12 og 17 år skal anbringes, jf. §§ 46 eller 47, på en særligt sikret afdeling, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Der foreligger et grundlag for anbringelse på en sikret døgninstitution efter § 62, stk. 1 eller 2.
- 2) En anbringelse på en sikret døgninstitution er eller vil ikke være tilstrækkelig, idet barnet eller den unge ved en forudgående særlig voldelig eller psykisk afvigende adfærd har gjort ophold eller fortsat ophold på en sikret døgninstitution uforsvarligt.
- 3) Der foreligger, hvis barnet eller den unge har en psykisk afvigende adfærd, en skriftlig lægefaglig vurdering af, at barnet eller den unge udviser aktuelle symptomer på psykisk sygdom.

Stk. 2. Er betingelserne i stk. 1 eller § 17, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet opfyldt for et barn eller en ung, der er fyldt 15 år, kan lederen af en sikret døgninstitution eller dennes stedfortræder, uafhængigt af om der på den sikrede døgninstitution er en særligt sikret afdeling, træffe midlertidig beslutning om overførsel til en særligt sikret afdeling. Beslutningen herom skal straks forelægges børne- og ungeudvalget til afgørelse, jf. stk. 1, i den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse.

Stk. 3. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om forholdene på og anvendelsen af særligt sikrede afdelinger, herunder om kommunalbestyrelsens adgang til at fastsætte de nærmere rammer og vilkår for den konkrete anbringelse og om orientering af forældremyndighedsindehaveren.

§ 64. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at alle børn og unge på sikrede institutioner og særligt sikrede afdelinger tilbydes screening med henblik på at få afdækket et eventuelt behov for psykiatrisk udredning. Screeningen forudsætter samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere regler om screeningens omfang, herunder hvem der kan udføre den og hvornår den skal udføres.

Egne værelser m.v.

§ 65. Egne værelser, kollegier eller kollegielignende børne- og ungehjem, hvor den unge selv råder over sin egen bolig, jf. § 43, stk. 1, nr. 5, skal være godkendt som konkret egnet til den pågældende unge af kommunalbestyrelsen i

den kommune, der træffer afgørelse om at anbringe den unge.

Stk. 2. Afgørelse om godkendelse efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelse af og tilsyn med egne værelser, kollegier og kollegielignende børne- og ungehjem.

§ 66. (Ophævet)

Kapitel 6

Videreførte og permanente anbringelser og adoption

Permanente anbringelser

§ 67. Børne- og ungeudvalget kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung, der efter § 46, stk. 1, eller § 47, stk. 1, i denne lov eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år, jf. dog § 50, stk. 7, og § 68, stk. 2, fortsat skal være anbragt uden for hjemmet i en permanent anbringelse, hvis barnet eller den unge har opnået en så stærk tilknytning til anbringelsesstedet, at det på kortere og længere sigt må antages at være af væsentlig betydning for barnets eller den unges bedste at forblive på anbringelsesstedet. Det er ikke et krav, at betingelserne i § 46, stk. 1, eller § 47, stk. 1, i denne lov eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet er opfyldt.

Stk. 2. Når der er truffet afgørelse om en permanent anbringelse efter stk. 1, skal børne- og ungeudvalget ikke træffe afgørelse efter § 50 om opretholdelse af anbringelsen.

Stk. 3. For en ung, der er fyldt 15 år, kan der kun træffes afgørelse om en permanent anbringelse efter stk. 1, hvis den unge samtykker til afgørelsen.

Stk. 4. Til brug for børne- og ungeudvalgets afgørelse om en permanent anbringelse efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen udarbejde en indstilling, der indeholder følgende:

- 1) En revideret børnefaglig undersøgelse af barnets eller den unges forhold, jf. § 20 i denne lov eller § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.
- 2) En revideret barnets plan, jf. § 91 i denne lov, eller ungeplan, jf. § 108 i denne lov, eller et revideret forbedringsforløb, jf. §§ 13 eller 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.
- 3) En psykologisk helhedsvurdering af barnets eller den unges tilknytning til anbringelsesstedet foretaget af en psykolog med praksisuddannelse (klinisk psykolog).
- 4) Barnets eller den unges holdning til en permanent anbringelse, jf. § 5, stk. 3.

§ 68. Et barn eller en ung, som er fyldt 10 år, har ret til at anmode kommunalbestyrelsen om at blive permanent anbragt uden for hjemmet efter § 67, stk. 1. Modtager kommunalbestyrelsen en anmodning efter 1. pkt., skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der af hensyn til barnets eller den unges bedste skal udarbejdes en indstilling om permanent anbringelse, jf. § 67, stk. 4.

Stk. 2. Har kommunalbestyrelsen som følge af en anmodning efter stk. 1 udarbejdet en indstilling om permanent anbringelse, jf. § 67, stk. 4, kan børne- og ungeudvalget

træffe afgørelse efter § 67, stk. 1, selv om barnet eller den unge har været anbragt i mindre end 3 år.

Myndighedernes opgaver i forbindelse med adoption

§ 69. Kommunalbestyrelsen skal i følgende situationer overveje, om hensynet til kontinuitet og stabilitet i barnets eller den unges opvækst taler for, at barnet eller den unge gennem adoption får en ny familie, når det må antages, at barnet eller den unge vil være anbragt i en længere årrække:

- 1) Ved anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter §§ 46, 47 eller 49.
- 2) Ved fortsat anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter § 50.
- 3) Ved permanent anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter § 67.
- 4) Når Ungdomskriminalitetsnævnet har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 2. Når en forælder til et barn eller en ung, der er anbragt eller er blevet bortadopteret på grund af manglende forældreevne, venter endnu et barn, skal kommunalbestyrelsen overveje, om hensynet til kontinuitet og stabilitet i det kommende barns opvækst taler for, at dette barn gennem adoption får en ny familie.

§ 70. Vurderer kommunalbestyrelsen, at adoption af et barn eller en ung vil være bedst for barnet eller den unge, at barnets eller den unges forældre ikke vil give samtykke til adoptionen efter § 7 i adoptionsloven, og at adoptionen vil kunne gennemføres efter § 9, stk. 2-4, i adoptionsloven, skal kommunalbestyrelsen indstille til børne- og ungeudvalget, at barnet eller den unge adopteres.

Stk. 2. En indstilling efter stk. 1 skal navnlig indeholde følgende:

- 1) Undersøgelsen, jf. §§ 20 eller 26 i denne lov, eller den ufaglige undersøgelse, jf. § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.
- 2) Barnets plan, jf. § 91 i denne lov, ungeplanen, jf. § 108 i denne lov, eller forbedringsforløbet, jf. § 13 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, hvis en sådan er udarbejdet.
- 3) En redegørelse for, at betingelserne for adoption uden samtykke efter § 9, stk. 2-4, i adoptionsloven er opfyldt.
- 4) Oplysninger om barnets eller den unges holdning til den påtænkte adoption, jf. § 6, stk. 1 og 3, i adoptionsloven.
- 5) En redegørelse for kommunalbestyrelsens arbejde med og overvejelser om at hjemgive barnet eller den unge.

Stk. 3. En indstilling om adoption i medfør af § 9, stk. 3 eller 4, i adoptionsloven skal endvidere indeholde en redegørelse for, at betingelserne i § 47, stk. 1 og 2, for anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet er opfyldt.

§ 71. Kommunalbestyrelsen kan til brug for overvejelser om adoption efter § 69 og udarbejdelse af en indstilling efter § 70 om adoption uden samtykke efter § 9, stk. 2 eller 4, i

adoptionsloven anmode den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation om vejledende rådgivning, jf. § 167.

Stk. 2. Til brug for udarbejdelsen af en indstilling efter § 70 om adoption uden samtykke efter § 9, stk. 3, i adoptionsloven skal kommunalbestyrelsen søge vejledende rådgivning fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation, jf. § 167.

Stk. 3. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation skal pålægge en kommunalbestyrelse at modtage generel rådgivning om adoption, når kommunalbestyrelsen hverken har fået hjælp fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation til behandling af en konkret sag om adoption uden samtykke eller har modtaget generel rådgivning om adoption fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation. Beslutning om pålæg efter 1. pkt. kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 72. Børne- og ungeudvalget kan på baggrund af en indstilling fra kommunalbestyrelsen, jf. § 70, stk. 1, på et møde indstille til Ankestyrelsen, at Ankestyrelsen træffer afgørelse om, at barnet eller den unge adopteres efter § 9, stk. 2-4, i adoptionsloven.

Stk. 2. Børne- og ungeudvalget skal inden afgivelse af indstilling efter stk. 1 give barnet eller den unge, barnets eller den unges forældre, forældremyndighedsindehaver eller eventuelle plejeforældre og disse parter eventuelle advokater og bisiddere lejlighed til at udtale sig. Plejeforældre anses alene som parter i sagen, hvis de søger om adoption af barnet eller den unge.

Stk. 3. En indstilling efter stk. 1 kan kun vedtages, hvis mindst 4 af udvalgets 5 medlemmer stemmer for indstillingen. Indstillingen skal være skriftlig og begrundet, og den skal meddeles sagens parter, jf. stk. 2, kommunalbestyrelsen og Ankestyrelsen. Er dommeren ikke enig i indstillingen, skal dette tilføres udvalgets protokol, og meddelelsen om indstillingen skal indeholde oplysning om dommerens opfattelse. Hvis indstillingen ikke vedtages, gives skriftlig meddelelse herom til sagens parter, jf. stk. 2, og kommunalbestyrelsen. Meddelelsen skal begrundes, og den skal indeholde oplysning om dommerens opfattelse.

§ 73. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af indstillinger efter §§ 70 og 72.

Faglig støtte ved adoption

§ 74. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde faglig støtte til plejefamilier, som ønsker at adoptere et barn eller en ung, som er anbragt i familien. Den faglige støtte skal målrettes situationen før adoptionen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde den fornødne faglige støtte til familier, der har adopteret et barn eller en ung, som tidligere har været anbragt i pleje i familien.

Kapitel 7

Hjælp til barnets forældre

Støtteperson

§ 75. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om at tilbyde forældremyndighedsindehaveren en støtteperson i

forbindelse med barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet, jf. §§ 46 eller 47 i denne lov eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Hjælp til barnets forældre

§ 76. Under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47 i denne lov eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om støtte til forældrene efter § 32, stk. 1, eller § 75 i denne lov eller efter anden lovgivning. Støtten skal så vidt muligt medvirke til at løse de problemer, som har været årsag til anbringelsen, med henblik på at hjælpe forældrene i at varetage omsorgen for barnet eller den unge ved en eventuel hjemgivelse eller i samvær med barnet eller den unge under anbringelsen.

Forældrehandleplan

§ 77. Når kommunalbestyrelsen iværksætter støtte efter §§ 75 eller 76, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en særskilt plan for støtten til forældrene.

Stk. 2. I forbindelse med en indstilling om anbringelse uden samtykke efter § 47 af et barn eller en ung, der har søskende under 18 år i husstanden, og hvor anbringelsen er begrundet i omsorgssvigt eller andre alvorlige sociale forhold hos forældrene, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en forældrehandleplan efter stk. 1, uanset om forældrene har afvist at modtage støtten efter §§ 75 eller 76.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde, hvor det er åbenlyst unødvendigt, undlade at udarbejde en plan efter stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal begrunde, hvorfor der ikke udarbejdes en plan for støtten til forældrene.

§ 78. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at kravet om en særskilt forældrehandleplan for støtte til forældrene, jf. § 77, kan fraviges, og at forældrene i stedet tilbydes en helhedsorienteret plan for en forælder eller begge forældre, jf. § 110, når der er tale om forældre med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne for forældrene, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Forældrene skal give samtykke til, at den særskilte plan erstattes af en helhedsorienteret plan.

Revision af forældrehandleplan

§ 79. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde at revidere en udarbejdet plan for støtten til forældrene efter §§ 77 eller 78, når der er behov for det, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal, senest 3 måneder efter at barnet eller den unge har fået ophold uden for hjemmet, tilbyde en revision af forældrehandleplanen eller af relevante dele af den helhedsorienterede plan.

Stk. 3. Har kommunalbestyrelsen foretaget en revision efter stk. 1 eller 2, skal kommunalbestyrelsen herefter med højst 12 måneders mellemrum foretage en vurdering af, om der er behov for at tilbyde en revision af planen eller af relevante dele af den helhedsorienterede plan.

Kapitel 8

Hjælp og støtte til børn og unge med funktionsnedsættelser og deres familier

§ 80. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde særlig hjælp og støtte efter dette kapitel til børn og unge under 18 år med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse og deres familier.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at hjælp og støtte efter dette kapitel tilrettelægges med afsæt i barnets eller den unges perspektiv og i samarbejde med forældrene ud fra en konkret og individuel vurdering af det enkelte barns, den enkelte unges og den enkelte families ressourcer og behov. Hjælp og støtte skal iværksættes med henblik på at fremme barnets eller den unges læring, udvikling, trivsel og selvstændighed, men kan også iværksættes med henblik på at lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten for barnet, den unge eller familien, jf. kapitel 1 og 2.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at hjælp og støtte til børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse og deres familier efter dette kapitel tilrettelægges i sammenhæng med de øvrige tilbud og indsatser efter denne lov, lov om social service, jf. § 90, stk. 1, i denne lov, §§ 23-26 i ældreloven eller anden relevant lovgivning.

Rådgivning, vejledning, undersøgelse og behandling

§ 81. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde gratis rådgivning, undersøgelse og behandling af børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og deres familier.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde rådgivning om valg af hjælpemidler og forbrugsgoder samt instruktion i brugen heraf, jf. § 90, stk. 1, nr. 4 og 5.

Stk. 3. Rådgivningen efter stk. 1 og 2 kan gives særskilt eller i forbindelse med anden hjælp efter denne eller anden lovgivning. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med rådgivningen være opmærksom på, om den enkelte har behov for anden form for hjælp efter denne eller anden lovgivning, jf. § 80, stk. 3.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal etablere en særlig familievejlederordning for familier med børn og unge under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Vejledningen skal tilbydes, inden for 3 måneder efter at kommunalbestyrelsen har fået kendskab til, at funktionsnedsættelsen er konstateret.

Stk. 5. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om familievejlederordningen, jf. stk. 4.

Særlige dag- og klubtilbud

§ 82. Kommunalbestyrelsen skal til børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte, træffe afgørelse om hjælp, der kan tilrettelægges

- 1) som særlige dagtilbud, jf. § 83,
- 2) som særlige klubtilbud, jf. § 84,
- 3) helt eller delvis af forældrene i hjemmet som hjemme-træning, jf. § 85, eller

- 4) i forbindelse med andre tilbud efter denne lov eller efter dagtilbudsloven.

§ 83. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i særlige dagtilbud til børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem ophold i almindelige dagtilbud eller fritidshjem efter dagtilbudsloven.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om forældrebestyrelser i særlige dagtilbud og om beregning af tilskud og egenbetaling for ophold i særlige dagtilbud.

§ 84. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i særlige klubtilbud til større børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem deltagelse i et af de tilbud, der er nævnt i §§ 65 og 66 i dagtilbudsloven.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning af tilskud og egenbetaling for ophold i de særlige klubtilbud.

Hjemmetræning

§ 85. Kommunalbestyrelsen godkender efter anmodning fra forældremyndighedsindehaveren, at forældrene helt eller delvis udfører hjemmetræning i hjemmet, jf. § 82, stk. 1, nr. 3, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Hjemmetræningen fremmer barnets eller den unges tarv og trivsel og imødekommer barnets eller den unges behov.
- 2) Forældrene er i stand til at udføre opgaverne.
- 3) Hjemmetræningen sker efter dokumenterbare træningsmetoder.

Stk. 2. Sundhedsfaglige træningselementer, som enten er fastlagt som sygehusbehandling eller på anden vis har karakter af specialiseret sundhedsfaglig behandling, kan ikke godkendes som en del af hjemmetræningen.

Stk. 3. Godkendelse efter stk. 1 skal ske på baggrund af en børnefaglig undersøgelse, jf. §§ 20 og 22. Hvis træningsmetoden indeholder fysiske sundhedsfaglige elementer i et ikke uvæsentligt omfang, skal kommunalbestyrelsen sikre, at afgørelsen om godkendelse af træningsmetoden sker med inddragelse af relevante sundhedsfaglige kompetencer.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fører løbende tilsyn med hjemmetræningen over for barnet eller den unge, herunder at indsatsen tilgodeser barnets eller den unges fysiske, psykiske og sociale behov. Hvis træningsmetoden indeholder fysiske sundhedsfaglige elementer i et ikke uvæsentligt omfang, skal kommunalbestyrelsen sikre, at tilsynet med træningsmetoden sker med inddragelse af relevante sundhedsfaglige kompetencer.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter §§ 87 og 88 til forældre, der forsørger og træner et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne i hjemmet, jf. stk. 1. Der kan ikke ydes hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste som følge af hjemmeundervisning af børn efter kapitel 8 i lov om friskoler og private grundskoler

m.v., uanset om undervisningen foregår i kombination med hjemmetræning efter stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal, hvis den tillægger omfanget af hjemmeundervisningen betydning i forbindelse med en afgørelse om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste, foretage en konkret vurdering af omfanget af hjemmeundervisningen med afsæt i barnets eller den unges alder og funktionsevne.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal sørge for træningsredskaber, kurser, hjælpere m.v., når forældrene træner et barn eller en ung i hjemmet, jf. stk. 1. Kommunalbestyrelsens udgifter til træningsredskaber, kurser, hjælpere m.v. til det enkelte barn eller den enkelte unge må ikke overstige 684.690 kr. årligt (2023-niveau).

Stk. 7. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om hjemmetræning, herunder regler om dokumenterbare metoder, godkendelse af hjemmetræning, inddragelse af sundhedsfaglige kompetencer, tilsyn med indsatsen, hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste, brug af sundhedsfaglige træningselementer og træningsredskaber, kurser, hjælpere m.v., herunder rammer for udbetaling af støtte hertil.

Kompensationsydelse

§ 86. Kommunalbestyrelsen skal yde dækning af nødvendige kompensationsberettigende udgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det er en betingelse, at de kompensationsberettigende udgifter er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne eller lidelse og ikke kan dækkes efter andre bestemmelser i denne lov eller anden lovgivning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen yder kompensationsydelsen efter stk. 1, når de sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter til barnet eller den unge udgør mindst 6.660 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 555 kr. (2025-niveau) pr. måned. Ydelsen udgør et standardbeløb på 1.105 kr. (2025-niveau) pr. måned. Kommunalbestyrelsen yder dog til familier, som kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter til barnet eller den unge på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, en kompensationsydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende udgifter og et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned. Familien ansøger om, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om kompensationsydelse efter 2. eller 3. pkt.

Stk. 3. Hjælpen efter stk. 1 er betinget af, at kommunalbestyrelsens anvisninger med hensyn til pasning m.v. følges.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til efter stk. 1 og betingelserne herfor, om, hvilke typer af kompensationsberettigende udgifter der er omfattet af stk. 2, 3. pkt., og om kravene til kommunalbestyrelsens sagsoplysning.

Hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste

§ 87. Kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende

kronisk eller langvarig lidelse. Ydelsen er betinget af, at det er en nødvendig konsekvens af den nedsatte funktionsevne eller den indgribende lidelse, at barnet eller den unge passes i hjemmet, og at det er mest hensigtsmæssigt, at det er moderen eller faderen, der passer barnet eller den unge.

Stk. 2. Kravet i stk. 1 om, at barnet eller den unge skal være forsørgt i hjemmet, gælder dog ikke børn og unge, som er anbragt uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47, i forbindelse med barnets eller den unges hospitalsbesøg. Det er en betingelse, at moderens eller faderens tilstedeværelse på hospitalet er en nødvendig konsekvens af barnets eller den unges funktionsnedsættelse, og at tilstedeværelsen er det mest hensigtsmæssige for barnet eller den unge.

Stk. 3. Ydelsen efter stk. 1 fastsættes på baggrund af forælderens tidligere bruttoindtægt, dog højst med et beløb på 34.055 kr. om måneden (2023-niveau). Maksimumsbeløbet reduceres i forhold til den andel, de visiterede timer til tabt arbejdsfortjeneste udgør af den samlede arbejdstid. Bidrag til pensionsordning udgør 10 pct. af bruttoydelser, dog højst et beløb svarende til det hidtidige arbejdsgiverbidrag. Kommunen indbetaler efter reglerne i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ATP-bidrag af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Ydelsesmodtageren skal betale en tredjedel af ATP-bidraget, og kommunen skal betale to tredjedele af bidraget.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning og regulering af tabt arbejdsfortjeneste efter stk. 3, herunder om beregning og indbetaling af bidrag til pensionsordning, og efter forhandling med beskæftigelsesministeren og efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension regler om betaling, indberetning og tilbagebetaling af ATP-bidrag.

§ 88. I tilfælde af ledighed skal kommunalbestyrelsen give en særlig supplerende ydelse til personer, der modtager hjælp efter § 87, i op til 3 måneder efter udgangen af den måned, hvor ledigheden indtræffer. Betingelserne for udbetaling af ydelsen er, at personen

- 1) er arbejdsløshedsforsikret,
- 2) ikke er berettiget til at modtage dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
- 3) ikke er selvforskyldt ledig,
- 4) ikke har et rimeligt tilbud om ansættelse i et deltidsarbejde og
- 5) ikke modtager andre ydelser til forsørgelse efter anden lovgivning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal give den særlige supplerende ydelse uden hensyn til modtagerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Stk. 3. Den særlige supplerende ydelse udgør et beløb svarende til højeste dagpengebeløb, jf. § 50, stk. 1, i lov om sygedagpenge. Ydelsen kan dog højst udbetales med et beløb, der udgør 90 pct. af personens arbejdsfortjeneste i det tidligere arbejde.

Stk. 4. Den særlige supplerende ydelse nedsættes med det beløb, som den ansatte eventuelt modtager fra arbejdsgiveren eller fra Lønmodtagernes Garantifond i forbindelse med ophør af ansættelsen.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal indbetale ATP-bidrag af den særlige supplerende ydelse efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Ydelsesmodtageren skal betale en tredjedel af ATP-bidraget, og kommunen skal betale to tredjedele af bidraget.

Stk. 6. Socialministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren og efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension i en bekendtgørelse fastsætte regler om betaling, indberetning og tilbagebetaling af ATP-bidrag.

Ledsagelse

§ 89. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde 15 timers ledsagelse om måneden til børn og unge mellem 12 og 18 år, som ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Dette gælder dog ikke for børn og unge mellem 12 og 18 år, som er i et døgn- eller støtteophold efter § 32, stk. 1, nr. 6 og 7, eller §§ 46 og 47.

Stk. 2. Et barn eller en ung, som er berettiget til ledsagelse, har ret til selv at udpege en person til at udføre opgaven. Kommunalbestyrelsen skal godkende og ansætte den udpegede person.

Stk. 3. Der kan normalt ikke ske ansættelse af personer med en meget nær tilknytning til barnet eller den unge, der er berettiget til ledsagelse.

Stk. 4. Barnet eller den unge kan opspare timer inden for en periode på 6 måneder. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte retningslinjer herfor.

Stk. 5. Barnets eller den unges udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen kan dækkes med et beløb på op til 948 kr. årligt (2022-niveau). Beløbet ydes af kommunalbestyrelsen efter anmodning fra barnet eller den unge.

Stk. 6. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelser for ledsageordningen.

Hjælp og støtte efter lov om social service

§ 90. Følgende bestemmelser i lov om social service finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier omfattet af denne lov, som har behov herfor:

- 1) § 83 om personlig og praktisk hjælp og § 83 b om madservice.
- 2) § 84, stk. 1, om afløsning og aflastning.
- 3) § 86, stk. 2, om vedligeholdelsestræning.
- 4) § 112 om hjælpemidler.
- 5) § 113 om forbrugsgoder.
- 6) § 113 b om midlertidige hjælpemidler og forbrugsgoder.
- 7) § 114 om bilstøtte.
- 8) § 116 om boligindretning.
- 9) § 117 om individuel befordring.
- 10) § 117 a om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom, herunder ledsagelse som omfattet af § 89 i denne lov.
- 11) § 118 om pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom.

Kapitel 9

Barnets plan

§ 91. Kommunalbestyrelsen skal, når der træffes afgørelse om indsats efter § 32, stk. 1, tage stilling til, om der skal udarbejdes en barnets plan, jf. dog § 108. Planen skal i givet fald foreligge, senest 3 måneder efter at der er truffet afgørelse om en indsats.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en barnets plan, når der træffes afgørelse om anbringelse uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47. Planen skal foreligge, senest 3 måneder efter at der er truffet afgørelse om anbringelse. Sker anbringelsen uden samtykke efter § 47, skal planen dog foreligge, inden der træffes afgørelse om anbringelse, jf. § 51, stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. Der kan udarbejdes én samlet barnets plan for flere børn i familien. Den samlede barnets plan skal i så fald tage højde for børnenes individuelle forhold.

§ 92. Barnets plan, jf. § 91, skal indeholde konkrete mål for barnets eller den unges trivsel og udvikling i overensstemmelse med det overordnede formål med indsatsen eller anbringelsen efter § 32, stk. 3, § 46, stk. 1, eller § 47, stk. 2. Planen skal så vidt muligt udarbejdes i samarbejde med barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaveren. De konkrete mål skal afspejle det enkelte barns eller den enkelte unges ønsker og behov, og kommunalbestyrelsen skal inddrage barnet eller den unge og forældrene i formuleringen af målene.

Stk. 2. Barnets plan skal tage udgangspunkt i den valgte indsats eller anbringelse. Er der foretaget en afdækning eller børnefaglig undersøgelse af barnets eller den unges behov efter §§ 19 eller 20, skal barnets plan desuden tage udgangspunkt i resultaterne heraf.

Stk. 3. I sager om anbringelse uden for hjemmet efter §§ 46 og 47 skal barnets plan angive, hvilke former for støtte der skal iværksættes for familien, i forbindelse med at barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet og i tiden efter barnets eller den unges hjemgivelse.

§ 93. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde, at de elementer af barnets plan, jf. § 92, der vedrører forældrene, erstattes af en helhedsorienteret plan, jf. § 110.

§ 94. Når et barn eller en ung anbringes på et anbringelsessted efter § 43 eller visiteres til et behandlingstilbud for personer med et stofmisbrug efter § 33 og der er udarbejdet en barnets plan efter § 91 eller en helhedsorienteret plan efter § 110, skal relevante dele af barnets plan eller den helhedsorienterede plan udleveres til tilbuddet.

Kapitel 10

Opfølgning og opgaver under anbringelsen

Løbende opfølgning

§ 95. Kommunalbestyrelsen skal løbende følge op på barnets eller den unges trivsel og udvikling eller de kommende forældres forhold, når der er iværksat en indsats efter §§ 32, 46, 47, 114-116 og 120 i denne lov eller et forbedringsforløb

efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 2. Opfølgningen efter stk. 1 skal første gang finde sted på det tidligste af følgende tidspunkter:

- 1) Når afdækningen eller undersøgelsen, som er foretaget sideløbende med en støttende indsats efter § 32, stk. 4, eller en anbringelse efter §§ 46 eller 143, af barnets eller den unges behov efter §§ 19, 20, 25 eller 26 er afsluttet.
- 2) 3 måneder efter iværksættelse af indsatsen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med den første opfølgning træffe beslutning om den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen. Kommunalbestyrelsens beslutning skal afspejle forholdene i den konkrete sag, og barnets eller den unges ønsker og behov skal inddrages. Kommunalbestyrelsen skal begrunde sin beslutning over for barnet eller den unge og forældrene.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med den løbende opfølgning vurdere, om indsatsen skal justeres, eller om der er behov for yderligere afdækning eller undersøgelse af barnets eller den unges behov, jf. §§ 19, 20, 25 eller 26. Kommunalbestyrelsen skal desuden løbende tage stilling til tilrettelæggelsen af opfølgningen og vurdere, om der er behov for at udarbejde eller revidere barnets plan, jf. § 91 i denne lov, eller ungeplanen, jf. § 108 i denne lov, eller revidere relevante dele af den helhedsorienterede plan, jf. § 110 i denne lov, eller et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 5. Vurderingen, jf. stk. 4, skal omfatte en stillingtagen til, hvorvidt andre forhold end dem, der fremgår af planen, jf. §§ 92, 109 eller 110 i denne lov eller § 13, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, er relevante. I givet fald skal disse forhold indgå i en revideret barnets plan, ungeplan, den helhedsorienterede plan eller det reviderede forbedringsforløb.

Stk. 6. Beslutning om revision af barnets plan, ungeplanen eller relevante dele af en helhedsorienteret plan skal ske med inddragelse af barnet eller den unge og forældrene og så vidt muligt med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

§ 96. Er barnet eller den unge anbragt uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47, skal den løbende opfølgning efter § 95 ses i sammenhæng med det løbende tilsyn med barnet eller den unge, jf. § 156, stk. 2 og 5, og ske efter kontakt med forældremyndighedsindehaveren.

Stk. 2. Er barnet eller den unge anbragt uden for hjemmet, skal vurderingen af behovet for revision af barnets plan eller ungeplanen eller relevante dele af den helhedsorienterede plan eller forbedringsforløbet, jf. § 95, stk. 4 og 5, ske med udgangspunkt i resultatet af den børnefaglige undersøgelse, jf. § 20 i denne lov, eller den ungefaglige undersøgelse efter § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Kommunalbestyrelsens opgaver under anbringelsen

§ 97. Anbringes et barn eller en ung uden for hjemmet, overtager kommunalbestyrelsen i den anbringende kommu-

ne ansvaret for den daglige omsorg for barnet eller den unge.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal, i det omfang det må anses for nødvendigt under hensyn til formålet med anbringelsen, på baggrund af den løbende opfølgning, jf. §§ 95 og 96, og det personrettede tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet, jf. § 156, træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted, behandling, uddannelse m.v. under anbringelsen uden for hjemmet.

§ 98. Kommunalbestyrelsens afgørelse om ændring af anbringelsessted efter § 97, stk. 2, kræver samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal indhente en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted til belysning af sagen, inden der træffes afgørelse om ændring af anbringelsessted.

Stk. 3. Barnets plejefamilie, støtteperson eller venskabsfamilie kan anmode Ankestyrelsen om en vurdering af kommunalbestyrelsens afgørelse efter § 97, stk. 2, om ændring af anbringelsessted for et barn under 10 år.

Stk. 4. Kan samtykke til ændret anbringelsessted ikke opnås, træffes afgørelse om ændring af anbringelsessted af børne- og ungeudvalget, jf. dog § 24 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Ved afgørelsen skal børne- og ungeudvalget under hensyn til formålet med anbringelsen og barnets eller den unges behov for kontinuitet i opvæksten vurdere, om barnets eller den unges behov for støtte bedst imødekommes ved en ændring af anbringelsessted.

Stk. 5. Til brug for børne- og ungeudvalgets afgørelse om ændring af anbringelsessted, jf. stk. 4, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en indstilling, der bl.a. skal indeholde følgende:

- 1) Den seneste barnets plan, jf. § 91, eller ungeplan, jf. § 108.
- 2) Barnets eller den unges holdning til ændring af anbringelsesstedet, jf. § 5, stk. 3.
- 3) En beskrivelse af, hvorvidt supplerende støtte til barnet eller den unge, jf. § 32, stk. 1, nr. 8, under fortsat ophold på det aktuelle anbringelsessted kan imødekomme barnets eller den unges behov for støtte.
- 4) En beskrivelse af et nyt anbringelsessteds forventede egnethed til at imødekomme barnets eller den unges behov for støtte og for nære og stabile voksenrelationer.
- 5) En udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted, jf. stk. 2.

Kapitel 11

Ophør af indsatser og hjemgivelse

§ 99. Indsatser efter §§ 32, 46 og 47 skal ophøre, når formålet er nået, når de ikke længere opfylder deres formål, eller når den unge fylder 18 år, jf. dog 2. pkt. og §§ 114, 115 og 120. Støttende indsatser for unge efter § 32, stk. 1, kan dog fortsætte ud over det 18. år, når disse indgår som led i et behandlings- og specialundervisningstilbud, jf. § 4, stk. 3, i lov om behandlings- og specialundervisningstilbud til børn og unge.

§ 100. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde, jf. stk. 3, forud for hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47. I særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen beslutte, at der ikke skal være en hjemgivelsesperiode. I vurderingen af, om et barn eller en ung skal hjemgives, skal indgå, om hjemgivelsen vil være til barnets eller den unges bedste.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal indhente en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted til belysning af sagen, inden der træffes afgørelse om hjemgivelse.

Stk. 3. En hjemgivelsesperiode kan vare op til 6 måneder, og længden fastsættes under hensyn til følgende:

- 1) Muligheden for at sikre en skånsom og planlagt hjemgivelse for barnet eller den unge.
- 2) Forberedelse af eventuel støttende indsats til barnet eller den unge eller forældrene efter hjemgivelsen efter § 32.
- 3) Kommunens mulighed for at foretage en vurdering af, om der er grundlag for at træffe afgørelse efter §§ 47 eller 67 i situationer, hvor forældrene har tilbagekaldt et samtykke til en frivillig anbringelse efter § 46.

Stk. 4. Hjemgivelsesperioden er en videreførelse af den eksisterende anbringelse efter §§ 46, 47 eller 67.

Stk. 5. Forud for hjemgivelse skal kommunalbestyrelsen revidere barnets plan, jf. § 91, ungeplanen, jf. § 108, eller relevante dele af en helhedsorienteret plan, jf. § 110, og angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen. I forbindelse med en sanktion efter straffelovens § 74 a skal revisionen særlig vedrøre, hvordan målene om uddannelse eller beskæftigelse nås.

§ 101. Barnets plejefamilie, støtteperson eller venskabsfamilie kan anmode Ankestyrelsen om en vurdering af kommunalbestyrelsens afgørelse efter § 100, stk. 1, om hjemgivelse af et barn under 10 år.

§ 102. I tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaveren anmoder om at få hjemgivet et barn eller en ung, der er anbragt med samtykke efter § 46, skal kommunalbestyrelsen tage stilling til spørgsmålet om hjemgivelse, senest 7 dage efter at anmodningen fremsættes. Tilsvarende gælder, såfremt en ung, som er fyldt 15 år, der er anbragt med samtykke efter § 46, anmoder om at blive hjemgivet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen har ikke pligt til at behandle en anmodning om hjemgivelse i den periode, hvor en sag er under behandling i Ankestyrelsen eller ved retten.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan afvise at behandle en anmodning fra forældremyndighedsindehaveren om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter følgende bestemmelser:

- 1) § 47, hvis der ikke er sket væsentlige ændringer af forholdene hos forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge.
- 2) § 67, hvis der ikke er sket væsentlige ændringer af forholdene hos anbringelsesstedet, barnet eller den unge.

Stk. 4. Når kommunalbestyrelsen behandler en anmodning fra forældremyndighedsindehaveren eller den unge, der er fyldt 15 år, om hjemgivelse af et barn eller en ung, der

er anbragt efter §§ 47 eller 67, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om hjemgivelse og hjemgivelsesperiodens længde, jf. § 100, stk. 1, hvis der er grundlag herfor. Hvis kommunalbestyrelsen ikke finder, at der er grundlag for at hjemgive barnet eller den unge, forelægges sagen til afgørelse i børne- og ungeudvalget, jf. §§ 47 eller 67.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal umiddelbart orientere børne- og ungeudvalget om afgørelser om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter §§ 47 eller 67.

Kapitel 12

Samvær og kontakt

§ 103. Barnet eller den unge har under en anbringelse uden for hjemmet ret til samvær og kontakt med forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familie-medlemmer og venner. Barnet eller den unge har ret til, at kommunalbestyrelsen inddrager barnets eller den unges holdning til omfang, rammer og sted for samværet m.v.

Stk. 2. Barnet eller den unge kan anmode om, at samværet alene kan finde sted med tilstedeværelse af en støtteperson til barnet eller den unge, eller om at få suspenderet samværet med forældrene eller netværket i en periode på op til 8 uger.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at forbindelsen mellem barnet eller den unge og forældrene og netværket holdes ved lige. Det skal ske under hensyntagen til barnets eller den unges bedste og til beskyttelsen af barnets eller den unges sundhed og udvikling og beskyttelsen af barnet eller den unge mod overgreb.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal under hensyntagen til barnets eller den unges bedste understøtte, at forældrene kan spille en positiv rolle i barnets eller den unges liv. Kommunalbestyrelsen har i den forbindelse pligt til at sikre, at forældrene får information om barnets eller den unges hverdag, og til at bidrage til et godt samarbejde mellem forældrene og anbringelsesstedet.

Stk. 5. Samvær og kontakt, der er aftalt eller fastsat efter forældreansvarsloven, opretholdes under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet, men kan reguleres eller midlertidigt ophæves efter reglerne i §§ 104 og 105.

§ 104. Kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge samvær og kontakt mellem barnet eller den unge og dennes familie og netværk ud fra forholdene i den enkelte sag og under hensyntagen til barnets eller den unges tryghed, trivsel og eventuelle behov for støtte, herunder som følge af en eventuel fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse. Ved tilrettelæggelse af samværet og kontakten skal der lægges vægt på barnets eller den unges ønsker, jf. § 103, stk. 1 og 2, og på at understøtte, at barnet eller den unge også på længere sigt har mulighed for at skabe og bevare nære relationer til forældrene og netværket.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal om fornødent træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og kan fastsætte nærmere vilkår for samværet og kontakten. Kommunalbestyrelsen skal foretage en konkret og individuel vurdering ud fra forholdene i den enkelte sag, herunder ud fra barnets eller den unges alder, modenhed

og eventuelle funktionsnedsættelse. Ved afgørelsen skal der lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at samværet mellem forældrene og barnet eller den unge skal støttes, ved at der er en tredje person til stede, herunder efter anmodning efter § 103, stk. 2, barnets eller den unges støtteperson.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan efter anmodning i henhold til § 103, stk. 2, træffe afgørelse om, at samvær mellem barnet eller den unge og netværket skal støttes, ved at barnets eller den unges støtteperson er til stede.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan efter anmodning efter § 103, stk. 2, træffe afgørelse om at suspendere samvær mellem barnet eller den unge og forældrene eller netværket op til 8 uger.

Stk. 6. Der kan ikke efter stk. 2 træffes afgørelser, som medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end en gang hver fjerde uge, jf. dog stk. 5. En sådan afgørelse sidestilles med en afbrydelse af forbindelsen og skal træffes af børne- og ungeudvalget efter § 105.

§ 105. Når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling, kan børne- og ungeudvalget for en bestemt periode træffe afgørelse om følgende:

- 1) At samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen.
- 2) At afbryde forbindelsen i form af samvær eller brev-, e-mail- eller telefonforbindelse eller anden kommunikation mellem forældrene eller netværket og barnet eller den unge.
- 3) At barnets eller den unges anbringelsessted ikke må oplyses over for forældrene eller netværket.

Stk. 2. Ved viden eller formodning om, at den person, som barnet eller den unge skal have samvær med, har begået overgreb mod et barn eller en ung, skal børne- og ungeudvalget, medmindre særlige forhold taler imod det, for en bestemt periode træffe afgørelse om at afbryde den pågældendes forbindelse med barnet eller den unge i form af samvær eller brev-, e-mail- eller telefonforbindelse eller anden kommunikation eller om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen.

§ 106. Kommunalbestyrelsen skal indhente en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted til belysning af sagen, inden der træffes afgørelse om ændret samvær.

§ 107. §§ 104 og 105 finder tilsvarende anvendelse under gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse efter § 20 i denne lov eller en ungefaglig undersøgelse efter § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet under ophold på en institution, indlæggelse på et sygehus eller ved benyttelse af det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 124, jf. § 23, stk. 1 og 2, i denne lov eller § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Kapitel 13

Ungestøtte og overgang til voksenlivet

Ungeplanen

§ 108. Kommunalbestyrelsen skal tage stilling til, om der skal udarbejdes en ungeplan i følgende tilfælde:

- 1) Når en ung, der har en barnets plan efter § 91, fylder 16 år.
- 2) Når en ung, der modtager støtte efter § 32, stk. 1, hvor kommunen har vurderet, at der ikke skulle udarbejdes en barnets plan efter § 91, fylder 16 år.
- 3) Når der træffes afgørelse om støtte efter §§ 32, 114, 115 og 120 til en ung, der er fyldt 16 år, og som ikke tidligere har modtaget støtte efter § 32, stk. 1.
- 4) Når der træffes afgørelse om støtte efter § 116, jf. § 114.

Stk. 2. I sager om anbringelse uden for hjemmet, jf. §§ 46 og 47, hvor den unge er fyldt 16 år, og ved genetablering af døgnophold, jf. § 116, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en ungeplan.

Stk. 3. En ungeplan skal foreligge, senest 3 måneder efter at der er truffet afgørelse om indsatsen, eller efter at den unge er fyldt 16 år, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. I sager om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke skal ungeplanen udarbejdes, før der træffes afgørelse, jf. § 51, stk. 1, nr. 3.

Stk. 5. Der kan udarbejdes en samlet ungeplan for flere unge i familien. Den samlede ungeplan skal i så fald tage højde for de unges individuelle forhold.

§ 109. Ungeplanen skal tage udgangspunkt i den unges ønsker og behov og skal tage hensyn til forholdene i den konkrete sag. Ungeplanen skal indeholde konkrete mål for den unges trivsel og udvikling i overensstemmelse med det overordnede formål med støtten, jf. § 32, stk. 3. De konkrete mål skal afspejle den enkelte unges ønsker og behov og overgangen til voksenlivet, herunder med hensyn til beskæftigelse og uddannelse. Kommunalbestyrelsen skal inddrage den unge og forældrene i formuleringen af målene.

Stk. 2. Planen skal så vidt muligt udarbejdes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge.

Stk. 3. Ungeplanen skal tage udgangspunkt i den valgte indsats og kan tage udgangspunkt i barnets plan, jf. § 91, hvis der er udarbejdet en sådan. Er der foretaget en afdækning eller undersøgelse af den unges behov, jf. §§ 19 eller 20, skal ungeplanen desuden tage udgangspunkt i resultaterne heraf.

Stk. 4. I sager om anbringelse uden for hjemmet, jf. §§ 46 og 47, skal ungeplanen tillige angive, hvilke former for støtte der selvstændigt skal iværksættes for familien, i forbindelse med at den unge er anbragt uden for hjemmet og i tiden efter den unges hjemgivelse.

Stk. 5. Når en ung anbringes på et anbringelsessted efter § 43 eller visiteres til et behandlingstilbud for personer med et stofmisbrug efter § 33 og der er udarbejdet en ungeplan efter § 108 eller en helhedsorienteret plan efter § 110, skal relevante dele af ungeplanen eller den helhedsorienterede plan udleveres til tilbuddet.

Helhedsorienteret plan

§ 110. For unge mellem 16 og 23 år kan kommunalbestyrelsen tilbyde, at ungeplanen, jf. § 108, erstattes af en helhedsorienteret plan.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde, at de elementer af barnets plan, jf. § 92, der vedrører forældrene, erstattes af en helhedsorienteret plan.

Stk. 3. Den helhedsorienterede plan kan tilbydes forældre og unge med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Det er en forudsætning, at forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 16 år, giver samtykke til, at ungeplanen erstattes af en helhedsorienteret plan.

Stk. 4. Den helhedsorienterede plan vedrører de indsatser, der iværksættes efter denne lov, og øvrige relevante indsatser efter anden lovgivning. Den helhedsorienterede plan skal opfylde kravene til indholdet af en barnets plan, jf. § 92, eller en ungeplan, jf. § 109.

Ophør af en anbringelse og videreførelse af støtte

§ 111. Kommunalbestyrelsen i den unges handlekommune skal senest 6 måneder forud for ophør af en anbringelse ved det fyldte 18. år træffe afgørelse om ungestøtteindsatser til den unge efter §§ 114-116 og 120.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal, inden der træffes afgørelse efter stk. 1, i samarbejde med den unge have revideret ungeplanen eller relevante dele af den helhedsorienterede plan, herunder have taget stilling til den unges videre forløb med hensyn til uddannelse, beskæftigelse og øvrige relevante forhold.

Stk. 3. Har en ung frem til sit fyldte 18. år været anbragt som led i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal kommunalbestyrelsen, inden der træffes afgørelse efter stk. 1, udarbejde en ungeplan, jf. § 108.

§ 112. Hvis en ung i alderen 18 til 22 år, der har været anbragt indtil sit fyldte 18. år, eller som har haft en fast kontaktperson indtil sit fyldte 18. år, skifter handlekommune, skal den hidtidige handlekommune, jf. § 111, stk. 2, forud for skiftet oversende den unges reviderede ungeplan eller relevante dele af den helhedsorienterede plan til den nye handlekommune, medmindre der er truffet afgørelse om indsatser efter § 120.

Stk. 2. Oversendelse af ungeplanen eller relevante dele af den helhedsorienterede plan skal ske med samtykke fra den unge og forældremyndighedsindehaveren.

Stk. 3. Den nye handlekommune skal inden 30 dage fra modtagelsen af ungeplanen efter stk. 1 træffe afgørelse om, hvorvidt den unge har behov for indsatser efter §§ 114 eller 115, og i givet fald træffe afgørelse om, hvilken indsats der skal iværksættes. Hvis der iværksættes indsatser efter §§ 114 eller 115, skal ungeplanen eller relevante dele af den helhedsorienterede plan opdateres, jf. §§ 108 eller 110.

Ungestøtte til unge fra 18 til 22 år

§ 113. Kommunalbestyrelsen skal med samtykke fra den unge tilbyde indsatser efter §§ 114 og 116 til unge i alderen fra 18 til 22 år, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, herunder på grund af negativ social kontrol eller en æresrelateret konflikt.

Stk. 2. Indsatsen skal bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse, herunder have fokus på at understøtte den unges udvikling og trivsel, uddannelse, beskæftigelse og øvrige relevante forhold, herunder anskaffelse af selvstændig bolig.

§ 114. For en ung, der er eller var anbragt uden for hjemmet på et anbringelsessted efter reglerne i kapitel 5 i denne lov eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet umiddelbart inden det fyldte 18. år, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om følgende:

- 1) At opretholde et døgnophold, jf. §§ 46 eller 47, på et anbringelsessted, jf. § 43.
- 2) At udpege en fast kontaktperson for den unge, jf. § 32, stk. 1, nr. 3.
- 3) At etablere en udslusningsordning i det hidtidige anbringelsessted.
- 4) At tildele andre former for støtte, der har til formål at bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse for den unge.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en udpeget fast kontaktperson, jf. § 32, stk. 1, nr. 3, i denne lov eller § 13, stk. 1, nr. 7, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, opretholdes efter det fyldte 18. år.

§ 115. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde en udpeget fast kontaktperson frem til det fyldte 23. år til en ung, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er eller var anbragt uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, jf. § 47 i denne lov eller § 14, stk. 2-4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Opretholdes den unges døgnophold efter § 114, stk. 1, nr. 1, tilbydes dog ikke en kontaktperson.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde en udpeget fast kontaktperson frem til det fyldte 19. år til en ung, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er eller var anbragt uden for hjemmet, jf. § 46 i denne lov eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, på eget værelse, kollegium eller kollegielignende børne- og ungehjem, jf. § 43, stk. 1, nr. 5, og som ikke tilbydes opretholdelse af døgnopholdet efter § 114, stk. 1, nr. 1.

§ 116. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at indsatser efter § 114 kan tildeles eller genetableres indtil den unges fyldte 23. år i følgende situationer:

- 1) Den unge fortryder tidligere at have afvist indsatser, og behovet er fortsat til stede.
- 2) Den unges situation ændrer sig, så der opstår et behov for støtte.
- 3) Indsatsen er ophørt, jf. § 117, og behovet for støtte opstår igen.

§ 117. Indsatser efter §§ 114, 115 eller 116 skal ophøre, når de ikke længere opfylder deres formål under hensyn til den unges behov for støtte, eller når den unge fylder 23 år.

§ 118. Kommunalbestyrelsen skal, i det omfang det er muligt, sørge for, at unge, som har været anbragt uden for hjemmet efter reglerne i kapitel 5 i denne lov eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, umiddelbart inden det fyldte 18. år får mulighed for at vende tilbage til det tidligere anbringelsessted kortvarigt, uanset om der iværksættes indsatser efter § 114, stk. 1, eller § 120 i denne lov.

§ 119. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde indsatser efter § 120 til en ung i alderen 18 til 22 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge har samtykket hertil.

Stk. 2. Støtten skal bidrage til en god overgang til voksenlivet, herunder have fokus på omsorg og forberedelse til den unges næste bolig.

§ 120. For unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er anbragt uden for hjemmet efter reglerne i kapitel 5 i denne lov eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet i en plejefamilie, jf. § 43, stk. 1, nr. 1-4, i denne lov, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at et døgnophold, jf. §§ 46 og 47 i denne lov, opretholdes.

Stk. 2. Vurderes den unges plejefamilie ikke længere egnet som plejefamilie for den unge, kan kommunalbestyrelsen tilbyde den unge anbringelse i en anden plejefamilie, som den unge har en nær relation til og er tryk ved.

§ 121. Opretholdelse af et døgnophold efter § 120 skal ophøre, når det ikke længere opfylder sit formål under hensyn til den unges behov for støtte, dog senest når den unge fylder 23 år.

Forberedelse af overgangen til voksenlivet for unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse

§ 122. Kommunalbestyrelsen skal, når en ung med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse, som modtager støtte efter denne lov, fylder 16 år, påbegynde forberedelsen af overgangen til voksenlivet.

Stk. 2. Stk. 1 finder også anvendelse for unge, hvis forældremyndighedsindehavere modtager støtte efter denne lov alene med afsæt i den unges betydelig og varigt nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne eller indgribende kroniske eller langvarige lidelse.

§ 123. Forberedelsen efter § 122 skal være tværgående og helhedsorienteret og skal foregå i dialog med den unge og dennes forældre. Forberedelsen skal ikke være mere omfattende, end formålet i det enkelte tilfælde tilsiger.

Stk. 2. I forberedelsen efter stk. 1 og § 122 skal indgå overvejelser om følgende forhold vedrørende den unge:

- 1) Behov for indsats og støtte som følge af funktionsnedsættelsen eller lidelsen.
- 2) Uddannelse.
- 3) Beskæftigelse og forsørgelsesgrundlag.
- 4) Boligforhold.
- 5) Sociale forhold.
- 6) Øvrige relevante forhold.

Stk. 3. Forberedelsen af overgangen efter stk. 1 skal være afsluttet, således at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om den fremtidige indsats og støtte, og således at denne kan iværksættes, umiddelbart efter at den unge er fyldt 18 år.

Kapitel 14

Særlig hjælp og støtte til børn, der har været udsat for overgreb

§ 124. Kommunalbestyrelserne i regionerne skal oprette et børnehus i hver region til undersøgelse af et barns eller en ungs forhold, når barnet eller den unge har været udsat for overgreb, eller ved mistanke herom.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om børnehusenes indretning, drift, finansiering og opgaver m.v. Socialministeren kan endvidere efter forhandling med justitsministeren og sundhedsministeren fastsætte nærmere regler for politiets og sundhedsvæsenets anvendelse af børnehuset.

§ 125. Når et barn eller en ung har været udsat for overgreb, eller ved mistanke herom, skal kommunalbestyrelsen til brug for den børnefaglige undersøgelse efter § 20 benytte det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 124.

§ 126. Under behandlingen af en sag, hvor et børnehus benyttes, jf. § 125, kan personalet i børnehuset, politiet og anklagemyndigheden, sundhedsmyndigheder, autoriserede sundhedspersoner og kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, indbyrdes udveksle oplysninger om rent private forhold om barnets eller den unges personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig af hensyn til barnets eller den unges sundhed og udvikling. Autoriserede sundhedspersoner er forpligtet til under behandlingen af en sag, hvor et børnehus benyttes, at videregive oplysninger omfattet af 1. pkt. til fagpersoner og myndigheder nævnt i 1. pkt., hvis videregivelsen anses for at være nødvendig af hensyn til barnets eller den unges sundhed og udvikling.

Kapitel 15

Dømte unge og unge i risiko for at begå kriminalitet

Dømte unge

§ 127. Kommunalbestyrelsen skal tilknytte en koordinator til unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a.

Stk. 2. Koordinatoren skal være tilknyttet gennem hele forløbet og være den unges rådgiver, sikre sammenhængen i sanktionens faser og afholde møder med den unge, forældrene og andre relevante parter med henblik på at fastholde de målsætninger, der er fastlagt i barnets plan, jf. § 91,

ungeplanen, jf. § 108, eller den helhedsorienterede plan, jf. § 110.

§ 128. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en barnets plan, jf. § 91, eller en ungeplan, jf. § 108, for unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a. Barnets plan eller ungeplanen skal indeholde en konkret plan for, hvordan den unge snarest muligt og senest ved afslutningen af sanktionen påbegynder en uddannelse eller kommer i beskæftigelse.

§ 129. For unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, skal vurdering og revision af barnets plan eller ungeplanen, jf. § 95, stk. 4 eller 5, og § 96, stk. 2, særlig vedrøre, hvordan det sikres, at den unge kommer i uddannelse eller beskæftigelse.

Stk. 2. Det skal senest i forbindelse med den første vurdering af planen konkretiseres, hvordan de overordnede mål om uddannelse og beskæftigelse nås i løbet af sanktionen.

Unge i risiko for at begå kriminalitet

§ 130. Kommunalbestyrelsen skal, senest 7 dage efter den har modtaget dokumentation fra politiet om, at en ung under 18 år er mistænkt for at have begået alvorlig kriminalitet, indkalde den unge, forældremyndighedsindehaveren, eventuelle relevante personer fra netværket og relevante fagpersoner til et netværkssamråd med henblik på drøftelse af behovet for iværksættelse af indsatser for den unge.

Stk. 2. Modtager kommunalbestyrelsen inden for 1 år efter netværkssamrådets afholdelse, jf. stk. 1, dokumentation fra politiet om mistanke mod den unge under 18 år for gentagen, alvorlig kriminalitet, skal kommunalbestyrelsen uden fornyet indkaldelse til netværkssamråd vurdere, om der er behov for at iværksætte eller ændre indsatsen for den unge.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for børn og unge, der er omfattet af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Hvis Ungdomskriminalitetsnævnet afviser sagen, jf. § 42, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal kommunalbestyrelsen dog senest 7 dage efter modtagelse af sagen fra Ungdomskriminalitetsnævnet indkalde til netværkssamråd efter stk. 1.

§ 131. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med løsladelse give unge under 18 år, der har afsonet frihedsstraf eller været varetægtsfængslet eller anbragt i varetægtsurrogat, et tilbud om udslusning.

Stk. 2. Tilbuddet om udslusning skal så vidt muligt etableres inden løsladelsen og have en varighed på mindst 6 måneder efter løsladelsen. Tilbuddet skal som minimum svare til en kontaktpersonordning efter § 32, stk. 1, nr. 3.

Kapitel 16

Underretning

§ 132. Flytter en familie med et eller flere børn under 18 år eller kommende forældre fra én kommune til en anden kommune, og finder fraflytningskommunen, at et eller flere børn eller de kommende forældre har behov for særlig støtte af hensyn til barnets eventuelle særlige behov for støtte efter

fødslens, skal fraflytningskommunen underrette tilflytningskommunen herom.

Stk. 2. I forbindelse med en underretning efter stk. 1 skal fraflytningskommunen oversende nødvendigt sagsmateriale, herunder en opsummering af relevante vurderinger, som fraflytningskommunen har foretaget i sagen.

§ 133. Personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, skal underrette kommunalbestyrelsen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage, at

- 1) et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte efter denne lov,
- 2) et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for særlig støtte efter denne lov på grund af de kommende forældres forhold,
- 3) et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte efter denne lov på grund af barnets eller den unges ulovlige skolefravær eller undladelse af at opfylde undervisningspligten eller
- 4) et barn eller en ung under 18 år har været udsat for overgreb.

Stk. 2. Skoleledere på folkeskoler skal underrette kommunalbestyrelsen, når en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for 1 kvartal.

Stk. 3. Socialministeren kan fastsætte regler om underretningspligt for andre grupper af personer, der under udøvelsen af deres erhverv får kendskab til forhold eller grund til at antage, at der foreligger forhold, som bevirker, at der kan være anledning til indsatser efter denne lov. Socialministeren kan endvidere fastsætte regler om, at andre grupper af personer har underretningspligt efter stk. 1, nr. 2, i forbindelse med aktiviteter uafhængigt af deres erhverv.

§ 134. Når kommunalbestyrelsen modtager en underretning om, at en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for 1 kvartal, jf. § 133, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen. Afgørelsen er gældende for 1 kvartal.

§ 135. Den, der får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år fra forældrenes eller andre opdrageres side udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer barnets eller den unges sundhed eller udvikling i fare, har pligt til at underrette kommunen.

§ 136. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at der iværksættes en rettidig og systematisk vurdering af alle underretninger efter §§ 132, 133 og 135 med henblik på at afklare, om barnet eller den unge har behov for særlig støtte. Kommunalbestyrelsen skal foretage central registrering af underretningerne med henblik på at understøtte tilrettelæggelsen af indsatser.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal senest 24 timer efter modtagelsen af en underretning efter stk. 1 vurdere, om barnets eller den unges sundhed eller udvikling er i fare, og om der derfor er behov for at iværksætte akutte indsatser for barnet eller den unge.

§ 137. Når kommunalbestyrelsen modtager en underretning om et barn eller en ung, over for hvem kommunalbestyrelsen allerede har iværksat støttende indsatser efter § 32, anbringelse efter §§ 46, 47 eller 67 i denne lov eller foranstaltninger efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal kommunalbestyrelsen genvurdere sagen. En eller flere personer i den myndighed i kommunen, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, som ikke tidligere har deltaget i behandlingen af sagen, skal deltage i genvurderingen.

Stk. 2. Til brug for en vurdering af en underretning efter §§ 132, 133 og 135, jf. stk. 1, kan der finde en samtale sted med barnet eller den unge. Samtalen kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og uden dennes tilstedeværelse, når hensynet til barnets eller den unges bedste taler herfor, herunder når der er bekymring for, at barnet eller den unge kan være udsat eller i risiko for negativ social kontrol eller en æresrelateret konflikt.

Stk. 3. Ved underretning om overgreb mod et barn eller en ung skal der finde en samtale sted med barnet eller den unge. Ved underretning om overgreb mod et barn eller en ung fra forældrenes side skal samtalen finde sted uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og uden dennes tilstedeværelse.

Stk. 4. Samtale efter stk. 2 og 3 kan undlades, i det omfang barnets eller den unges modenhed eller sagens karakter taler imod samtalens gennemførelse.

§ 138. Kommunalbestyrelsen skal senest 6 hverdage efter modtagelsen af en underretning efter §§ 132, 133 og 135 bekræfte modtagelsen af underretningen over for den, der foretog underretningen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal orientere den, der har foretaget underretning efter § 133, om, hvorvidt der er iværksat en børnefaglig undersøgelse, en afdækning eller indsatser for det barn eller den unge, som underretningen vedrører. Dette gælder dog ikke, hvis særlige forhold gør sig gældende.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan ved en underretning efter § 133 orientere den, der foretog underretningen, om, hvilken type indsats der er iværksat, og om den planlagte varighed heraf, hvis oplysningen herom vil kunne have væsentlig betydning for den støtte, som den pågældende under udøvelse af hvervet eller tjenesten kan yde barnet eller den unge. Dette gælder dog ikke, hvis særlige forhold gør sig gældende.

Kapitel 17

Sagsbehandling og klage

Fuldbyrdelse af afgørelser og adgang til hjemmet

§ 139. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at afgørelser efter §§ 23, 39, 40, 47 og 67, § 98, stk. 4, og § 100, stk. 1, i denne lov og efter § 12, § 13, stk. 3 og 4, § 14, stk. 2-4, § 24, stk. 1, jf. § 14, og § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet fuldbyrdes.

Stk. 2. Kommunen har mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til forældremyndighedsindehaverens

bolig, rum og gemmer for at eftersøge og medtage et barn eller en ung med henblik på at fuldbyrde de afgørelser, der er nævnt i stk. 1. Kommunen kan hente og bringe et barn eller en ung til det sted, hvor et børne- og ungepålæg skal opfyldes, med henblik på at fuldbyrde afgørelser efter § 39 i denne lov, eller det sted, hvor en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller et forbedringsforløb, jf. § 13, stk. 3 eller 4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal gennemføres.

Stk. 3. Kommunen har mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til et anbringelsessted efter § 43, stk. 1, for at eftersøge og medtage et barn eller en ung med henblik på at fuldbyrde en afgørelse efter § 98, stk. 4, i denne lov eller efter § 24, stk. 1, jf. § 14, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan, når følgende kriterier er opfyldt, træffe afgørelse om adgang til forældremyndighedsindehaverens bolig og rum mod behørig legitimation og uden retskendelse:

- 1) Adgangen til hjemmet sker som led i den børnefaglige undersøgelse efter § 20 i denne lov eller den ungefaglige undersøgelse efter § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet og må anses for nødvendig for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling.
- 2) Forældrene har modarbejdet, at en vurdering af barnets eller den unges støttebehov kan gennemføres med andre mere lempelige foranstaltninger.

Stk. 5. Politiet yder bistand til kommunen ved udøvelsen af beføjelser efter stk. 2-4.

Stk. 6. Fuldbyrdelse af afgørelser omfattet af stk. 1 skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader, og med henblik på at sikre barnets eller den unges bedste. Kommunen skal afsøge mulighederne for at opnå forældremyndighedsindehaverens, barnets eller den unges og eventuelt andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, medmindre hensynet til barnets eller den unges behov i afgørende grad taler imod dette.

Stk. 7. Fuldbyrdelse af en afgørelse omfattet af stk. 3, hvor politiet yder bistand til kommunen efter stk. 5, skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen. Ankestyrelsen udarbejder årligt en rapport over anvendelsen af bestemmelsen.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 4 skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen. Ankestyrelsen udarbejder årligt en rapport over anvendelsen af bestemmelsen.

Stk. 9. Socialministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler om politiets bistand til kommunen efter stk. 5.

Advokatbistand, aktindsigt m.v.

§ 140. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde forældremyndighedsindehaveren eller de kommende forældre og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, gratis advokatbistand, når der træffes afgørelse efter følgende bestemmelser:

- 1) Gennemførelse af en undersøgelse efter § 23.

- 2) Gennemførelse af en lægelig undersøgelse eller behandling efter § 40.
- 3) Anbringelse uden for hjemmet efter §§ 47 eller 49.
- 4) Opretholdelse af en anbringelse efter § 50.
- 5) Anbringelse på en delvis lukket døgninstitution eller en delvis lukket afdeling på en døgninstitution efter § 61, stk. 1.
- 6) Anbringelse på en sikret døgninstitution efter § 62, stk. 1.
- 7) Anbringelse på en særligt sikret afdeling efter § 63, stk. 1 eller 2.
- 8) Videreførelse af en anbringelse efter § 67.
- 9) Ændring af anbringelsessted efter § 98, stk. 4.
- 10) Afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 105.
- 11) Godkendelse af en foreløbig afgørelse efter § 143, stk. 4.
- 12) Tilbageholdelse efter § 11, stk. 1 og 2, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge.
- 13) Brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge.

Stk. 2. Forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, og plejeforældrene skal have tilbud om gratis advokatbistand under en sag om flytning eller hjemtagelse fra privat familiepleje efter § 42, stk. 4.

Stk. 3. Under en sag om afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 105 i denne lov og en sag om brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge med den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, skal denne have tilbud om gratis advokatbistand.

Stk. 4. Om salær og godtgørelse for udlæg til advokater gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31.

§ 141. Kommunalbestyrelsen skal, inden der træffes afgørelse i en sag efter § 140, gøre forældremyndighedsindehaveren eller de kommende forældre og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, bekendt med retten til efter forvaltningsloven at se sagens akter og retten til at udtale sig, inden afgørelsen træffes.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse over for de personer, der er nævnt i § 140, stk. 2 og 3, for så vidt angår de i disse bestemmelser nævnte afgørelser.

Børne- og ungeudvalgets afgørelser

§ 142. Børne- og ungeudvalget træffer i et møde afgørelse efter følgende bestemmelser:

- 1) Gennemførelse af en undersøgelse efter § 23.
- 2) Gennemførelse af en lægelig undersøgelse eller behandling efter § 40.
- 3) Flytning eller hjemtagelse efter § 42, stk. 4.
- 4) Anbringelse uden for hjemmet efter §§ 47 eller 49.
- 5) Opretholdelse af en anbringelse efter § 50.
- 6) Anbringelse på en delvis lukket døgninstitution eller delvis lukket afdeling på en døgninstitution efter § 61, stk. 1.
- 7) Anbringelse på en sikret døgninstitution efter § 62, stk. 1.

- 8) Anbringelse på en særligt sikret afdeling efter § 63, stk. 1 eller 2.
- 9) Videreførelse af en anbringelse efter § 67.
- 10) Ændring af anbringelsessted efter § 98, stk. 4.
- 11) Afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 105.
- 12) Godkendelse af en foreløbig afgørelse efter § 143, stk. 4.
- 13) Tilbageholdelse efter § 11, stk. 1 og 2, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge.
- 14) Brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge.

Stk. 2. Inden børne- og ungeudvalget træffer afgørelse, skal forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge, advokaten og eventuel anden bisidder for forældremyndighedsindehaveren eller barnet eller den unge have lejlighed til at udtale sig over for børne- og ungeudvalget. Dette kan dog, for så vidt angår barnet eller den unge, undlades, hvis barnet er under 10 år, eller hvis det må antages at være til skade for barnet eller den unge.

Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse for den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, inden der træffes afgørelse efter § 105 i denne lov og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, når afgørelsen vedrører den pågældende forælder. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse for plejeforældre, inden der træffes afgørelse efter § 42, stk. 4.

Stk. 4. Mindst 4 ud af børne- og ungeudvalgets 5 medlemmer skal stemme for vedtagelse af en afgørelse efter §§ 23, 40, 47, 49 og 50, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1, § 63, stk. 1 og 2, § 67, § 98, stk. 4, § 105 og § 143, stk. 4, i denne lov og efter § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge. Afgørelser efter § 42, stk. 4, træffes ved almindelig stemmeflerhed.

Stk. 5. Er dommeren ikke enig i børne- og ungeudvalgets afgørelse, skal dette tilføres udvalgets protokol, og meddelelsen om udvalgets afgørelse skal indeholde oplysning om dommerens afvigende opfattelse.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal underrette Ankestyrelsen, hvis børne- og ungeudvalget ikke træffer afgørelse i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens indstilling om anbringelse uden samtykke efter § 47 eller om opretholdelse af en anbringelse efter § 67 og der ved afgørelsen ikke er enstemmighed i børne- og ungeudvalget. Er barnet eller den unge allerede anbragt, opretholdes anbringelsen under Ankestyrelsens behandling af sagen.

Stk. 7. Børne- og ungeudvalgets afgørelser skal meddeles skriftligt.

Foreløbige afgørelser

§ 143. Formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget kan træffe foreløbige afgørelser efter §§ 23 og 40, § 42, stk. 4, § 47, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 3, § 63, stk. 1 og 2, § 67, § 98, stk. 4, og § 105 i denne lov og efter § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børne- og ungeudvalget.

Stk. 2. Formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget kan i sager om et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, træffe foreløbige afgørelser efter § 40, § 42, stk. 4, og §§ 67 eller 105 i denne lov, efter § 11, stk. 2, og § 15 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og efter § 14, stk. 2-4, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 18, stk. 1 og 2, § 24, stk. 1, og § 32, stk. 1 og 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente sagens behandling i Ungdomskriminalitetsnævnet.

Stk. 3. Forældremyndighedsindehaveren og eventuelle andre parter, jf. § 140, skal inden 24 timer efter iværksættelsen af en foreløbig afgørelse have skriftlig meddelelse om afgørelsen. Meddelelsen skal tillige indeholde oplysning om retten til vederlagsfri advokatbistand.

Stk. 4. En foreløbig afgørelse efter stk. 1 og 2 skal snarest muligt og senest inden 7 dage efter iværksættelsen af afgørelsen forelægges børne- og ungeudvalget til godkendelse, uanset om indsatsen eller foranstaltningen er ophørt.

Stk. 5. En afgørelse, der er godkendt efter stk. 4, har gyldighed i 1 måned. En afgørelse efter § 23 i denne lov eller efter § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet har gyldighed, indtil undersøgelsen er afsluttet, dog højst 2 måneder regnet fra den foreløbige afgørelse efter stk. 1 eller 2. En afgørelse efter § 42, stk. 4, har gyldighed, indtil der træffes en ny afgørelse om flytning eller hjemtagelse.

Stk. 6. Direktøren for Ankestyrelsen har samme beføjelser som formanden for børne- og ungeudvalget, jf. stk. 1-3, og kan pålægge kommunalbestyrelsen at gennemføre afgørelsen. Den foreløbige afgørelse har gyldighed i 1 måned, jf. dog de frister, der er nævnt i stk. 5, 2. og 3. pkt. Direktøren kan undtagelsesvis bestemme, at den foreløbige afgørelse skal godkendes af Ankestyrelsen inden for den frist, der er nævnt i stk. 4.

Stk. 7. Træffer børne- og ungeudvalget eller, når et barn eller en ung er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, Ungdomskriminalitetsnævnet ikke inden 1 måned afgørelse i overensstemmelse med direktørens foreløbige afgørelse, jf. stk. 6, skal børne- og ungeudvalget eller Ungdomskriminalitetsnævnet umiddelbart orientere Ankestyrelsen herom. Børne- og ungeudvalgets eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse har ikke virkning, før direktøren snarest muligt og senest 10 dage efter afgørelsen har taget stilling til, om afgørelsen skal have virkning. Træffer direktøren afgørelse om, at børne- og ungeudvalgets eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse ikke skal have virkning, træffer Ankestyrelsen afgørelse efter § 151, stk. 3, senest 8 uger efter børne- og ungeudvalgets eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse. Ankestyrelsens afgørelse efter 3. pkt. træffes dog efter §§ 40 og 100 i denne lov og efter § 14, stk. 2-4, og § 32, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, når sagen vedrører et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse

af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 8. Formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget, jf. stk. 1 og 2, eller direktøren for Ankestyrelsen, jf. stk. 6, skal straks orientere Ungdomskriminalitetsnævnet om en foreløbig afgørelse efter stk. 1 og 2, der vedrører et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Klage til Ankestyrelsen

§ 144. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, medmindre andet er fastsat i denne lov eller i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Klageberettiget er som udgangspunkt forældremyndighedsindehaveren og den personkreds, der fremgår af §§ 145-148, for så vidt angår de anførte afgørelser. Klageberettiget er endvidere kommende forældre, for så vidt angår afgørelser efter § 24, § 32, stk. 5, § 46, stk. 4, og § 49, netværksplejefamilier, for så vidt angår afgørelser efter § 59, stk. 3, og plejeforældre, for så vidt angår afgørelser efter § 42, stk. 4.

§ 145. Følgende afgørelser kan af barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område:

- 1) Indsatser efter § 32, stk. 1.
- 2) Social stofmisbrugsbehandling efter § 33.
- 3) Børne- og ungepålæg efter § 39.
- 4) Anbringelse uden for hjemmet efter § 46.
- 5) Valg af anbringelsessted efter § 52, stk. 1.
- 6) Behandling, uddannelse og ændring af anbringelsessted m.v. efter § 97, stk. 2.
- 7) Hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 100, stk. 1.
- 8) Samvær og kontakt efter § 104, stk. 2-5.
- 9) Ungestøtte efter §§ 114 og 116 eller opretholdt anbringelse efter § 120, der træffes i medfør af § 111 eller § 112, stk. 3, inden den unge fylder 18 år.

Stk. 2. I det omfang afgørelsen efter stk. 1, nr. 6 og 8, angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan afgørelsen af denne indbringes for Ankestyrelsen.

Stk. 3. Afgørelser i sager om bisidder til børn og unge efter § 6 kan af barnet eller den unge indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 4. Beslutninger efter § 48, stk. 2, 2. pkt., kan af barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Klage til Ankestyrelsen over afgørelser truffet af børne- og ungeudvalget

§ 146. Afgørelser truffet af børne- og ungeudvalget, jf. § 142, kan indbringes for Ankestyrelsen, inden 4 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. En klage over

en afgørelse efter § 143, stk. 4, kan dog ikke behandles af Ankestyrelsen, så længe der verserer en sag om anbringelse efter § 47 for børne- og ungeudvalget.

Stk. 2. Børne- og ungeudvalgets afgørelser kan indbringes for Ankestyrelsen af forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år. Afgørelser efter § 105 i denne lov og efter § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, der angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan tillige af denne indbringes for Ankestyrelsen. Endvidere kan plejeforældrene indbringe afgørelser efter § 42, stk. 4, for Ankestyrelsen.

Stk. 3. Indbringelse af en afgørelse for Ankestyrelsen hindrer ikke iværksættelse af afgørelsen. Dog kan Ankestyrelsens direktør under ganske særlige omstændigheder bestemme, at en afgørelse ikke må iværksættes, før Ankestyrelsen har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 4. Ved behandlingen i Ankestyrelsen finder §§ 140 og 141 og § 142, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse. Dette gælder også, når Ankestyrelsen af egen drift tager en sag om støtte til børn og unge op, jf. § 151, og Ankestyrelsen i den forbindelse vurderer, at det ikke kan udelukkes, at behandlingen af sagen kan resultere i, at Ankestyrelsen træffer afgørelse efter § 151, stk. 3.

Stk. 5. I forbindelse med behandlingen af en sag i Ankestyrelsen har forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, ret til at få dækket udgifter til transport til møder i Ankestyrelsen.

Domstolsprøvelse

§ 147. Ankestyrelsens afgørelser efter § 146 og § 151, stk. 3, kan ved henvendelse til Ankestyrelsen, inden 4 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kræves forelagt for retten.

Stk. 2. Er Ankestyrelsens afgørelse stadfæstet ved dom, kan fornyet prøvelse for retten kun kræves, hvis sagen på ny har været forelagt Ankestyrelsen til afgørelse.

§ 148. Byretten tiltrædes i sager, jf. § 147, stk. 1, under hovedforhandlingen af et retsmedlem, der er sagkyndig i børneforsorg, og et retsmedlem, der er sagkyndig i børne- eller ungdomspsykiatri eller i psykologi.

Stk. 2. Sagerne behandles efter retsplejelovens regler om borgerlige sager, herunder kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse med de ændringer, der er angivet i dette kapitel.

Stk. 3. Som parter anses forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, uanset om den pågældende har krævet afgørelsen forelagt for retten.

Stk. 4. Retten kan bestemme, at retsmøderne skal foregå for lukkede døre.

Stk. 5. Ved offentlig gengivelse af forhandlingerne i retten eller af dommen må der ikke uden rettens tilladelse ske offentliggørelse af navn, stilling eller bopæl for nogen af de under sagen nævnte personer eller på anden måde offentliggørelse af de pågældendes identitet. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde.

Stk. 6. Ved afgivelse af dissens angives dommernes navne ikke.

§ 149. Byrettens afgørelse kan ikke indbringes for landsretten. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til anke, hvis sagen er af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler derfor. Ansøgning om tilladelse skal indgives til nævnet inden 4 uger efter dommens afsigelse. Nævnet kan dog undtagelsesvis meddele tilladelse, hvis ansøgning indgives senere, men inden 1 år efter afsigelsen.

§ 150. De sagkyndige, der er nævnt i § 148, beskikkes af Domstolsstyrelsen efter forhandling med socialministeren. Domstolsstyrelsen fastsætter deres antal og træffer bestemmelse om vederlag og rejsegodtgørelse. De beskikkede skal være myndige, må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og skal være uberygtede og vederhæftige.

Stk. 2. Beskikkelse gælder for 4 år. En sagkyndig afgår ved udgangen af den måned, i hvilken den pågældende fylder 70 år.

Stk. 3. Ingen, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan afslå at modtage beskikkelse, medmindre den pågældende er over 65 år eller har anden rimelig fritagelsesgrund.

Stk. 4. Udtagelsen for den enkelte sag blandt de beskikkede sagkyndige foretages af retsformanden. Ingen kan udtages, som efter §§ 60 og 61 i retsplejeloven ville være udelukket fra at handle som dommer i sagen.

Ankestyrelsens beføjelser, uden at der er indgivet klage

§ 151. Ankestyrelsen kan af egen drift tage sager om støtte efter denne lov til børn og unge op, når det må antages, at en kommunalbestyrelse i en konkret sag ikke har foretaget de fornødne sagsbehandlingsskridt eller ikke har truffet de fornødne afgørelser i overensstemmelse med barnets eller den unges bedste, jf. dog stk. 5 og 6. Ankestyrelsen kan pålægge kommunalbestyrelsen at foretage de fornødne sagsbehandlingsskridt eller at træffe de fornødne afgørelser efter kapitel 3-7 og 9-12.

Stk. 2. Ankestyrelsen kan træffe foreløbige afgørelser om indsatser efter § 32, § 35, stk. 4 og 5, og § 46, hvis der er behov herfor og kommunalbestyrelsen undlader at iværksætte disse i fornødent omfang.

Stk. 3. Ankestyrelsen kan træffe afgørelse efter §§ 23, 40, 47, 61-63, 67, 104 og 105.

Stk. 4. Ankestyrelsen kan pålægge kommunalbestyrelsen at gennemføre en afgørelse efter stk. 1-3 og kan bestemme, at afgørelsen skal gennemføres inden for en nærmere angivet tidsfrist, når det må anses for nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges bedste.

Stk. 5. Ankestyrelsen kan ikke træffe afgørelse efter stk. 1 og 3 i sager om et barn eller en ung, der er pålagt en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. I sager omfattet af 1. pkt. kan Ankestyrelsen træffe afgørelse om at pålægge kommunalbestyrelsen at forelægge sagen for Ungdomskriminalitetsnævnet. Ankestyrelsen skal orientere Ungdomskriminalitetsnævnet om afgørelser efter 2. pkt.

Stk. 6. Ankestyrelsen kan ikke træffe en foreløbig afgørelse efter §§ 46 eller 47 i denne lov, når afgørelsen vedrører et barn eller en ung i et forbedringsforløb efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Ankestyrelsen skal orientere Ungdomskriminalitetsnævnet om tilfælde omfattet af 1. pkt. og om afgørelser efter stk. 2, når afgørelsen vedrører et barn eller en ung, der er i et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

§ 152. Borgere, fagpersoner eller andre, der har grund til at antage, at kommunalbestyrelsen ikke har foretaget eller truffet de i loven foreskrevne fornødne sagsbehandlings-skridt eller afgørelser i overensstemmelse med barnets eller den unges bedste, kan underrette Ankestyrelsen. Ankestyrelsen vurderer herefter, om der er grundlag for at tage sagen op efter § 151, stk. 1.

§ 153. Ved Ankestyrelsens behandling af en anmodning efter § 98, stk. 3, eller § 101 i denne lov finder § 68, stk. 1, § 70 og § 72, stk. 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område tilsvarende anvendelse. Ankestyrelsen behandler sagen efter § 52 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ankestyrelsens afgørelse efter § 98, stk. 3, og § 101 kan gå ud på, at sagen ikke giver Ankestyrelsen anledning til at foretage sig yderligere, eller hjemvisning eller ophævelse af den afgørelse, der er anmodet om en vurdering af.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om Ankestyrelsens behandling af sager efter stk. 1, herunder tidsfrister for sagsbehandlingen m.v.

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 153 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Kvalitetsstandarder

§ 154. Kommunalbestyrelsen kan inden for lovens rammer træffe beslutning om at fastsætte generelle vejledende serviceniveauer for den lokale udmøntning af hjælp efter loven.

Kapitel 18

Haagerbørnebeskyttelseskonventionen

§ 155. Socialministeren kan fastsætte regler om behandling af sager efter denne lov, der er omfattet af Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældresansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen). Ministeren kan endvidere fastsætte regler om kommunernes adgang til at opkræve betaling for indsatser, der er truffet med henvisning til konventionen.

Kapitel 19

Tilsyn med tilbud og betaling for tilsynet

Personrettet tilsyn

§ 156. Kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune, jf. § 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, fører et personrettet tilsyn med det enkelte barn, den enkelte unge, de enkelte forældre eller kommende forældre, over for hvem kommunen har truffet afgørelse om indsatser efter denne lov, jf. § 10, stk. 1.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune, jf. § 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal løbende følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål. Kommunalbestyrelsen skal herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp. Opfølgningen skal ske ud fra barnets eller den unges forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med barnet eller den unge og dennes familie.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune for børn og unge, som Ungdomskriminalitetsnævnet har truffet afgørelse om, jf. §§ 12-14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 4. Bliver kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune, jf. § 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, i forbindelse med det personrettede tilsyn efter stk. 1 og 3 opmærksom på bekymrende forhold i et tilbud, der er omfattet af lov om socialtilsyn, skal kommunalbestyrelsen underrette den kommunalbestyrelse, som efter § 2 i lov om socialtilsyn har ansvar for det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet.

Stk. 5. Tilsynet efter stk. 1 skal omfatte mindst to årlige tilsynsbesøg på anbringelsesstedet, hvor kommunen taler med barnet eller den unge. Samtalen skal så vidt muligt finde sted uden tilstedeværelse af ansatte fra anbringelsesstedet.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal sikre kontinuitet og stabilitet, jf. § 21, stk. 5, for det anbragte barn eller den anbragte unge i samtaler efter stk. 5, ved at disse samtaler med barnet eller den unge som udgangspunkt afholdes med deltagelse af to børne- og ungerådgivere.

Driftsorienteret tilsyn

§ 157. Kommunalbestyrelsen fører generelt driftsorienteret tilsyn med egne tilbud efter § 83 og § 84, stk. 1, og med private tilbud efter § 83 og § 84, stk. 1. Det driftsorienterede tilsyn omfatter tilsyn med tilbuddenes personale, bygninger og økonomi.

Stk. 2. Tilsynet efter stk. 1 omfatter dog ikke tilbud, hvor en anden kommunalbestyrelse eller et regionsråd har indgået aftale om anvendelse af samtlige pladser i tilbuddet og om tilsyn.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan delegere sin kompetence efter stk. 1 til socialtilsynet, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, i lov om socialtilsyn.

§ 158. Regionsrådet fører tilsyn med regionalt drevne tilbud efter § 83 og § 84, stk. 1, jf. § 13.

Stk. 2. Tilsynet efter stk. 1 omfatter dog ikke tilbud, hvor en kommune eller et regionsråd har indgået en generel aftale om anvendelse af samtlige pladser i tilbuddet og om tilsyn.

Stk. 3. Regionsrådet kan delegere sin kompetence efter stk. 1 til socialtilsynet, jf. § 2 i lov om socialtilsyn.

§ 159. Kommunalbestyrelsen og regionsrådet fastsætter en takst for det generelle driftsorienterede tilsyn, jf. §§ 157 og 158, som betales af de tilbud, der er omfattet af tilsynet.

Stk. 2. Taksten efter stk. 1 skal beregnes med udgangspunkt i de gennemsnitlige omkostninger ved gennemførelsen af tilsynet i tilbuddet eller typen af tilbud.

Kapitel 20

Tværgående koordination og rådgivning

Koordination og udvikling i målgrupper, tilbud og indsatser

§ 160. Social- og Boligstyrelsen skal følge udviklingen i målgrupper, tilbud og indsatser og indsamle og formidle viden om effekten af indsatserne på det mest specialiserede socialområde for børn og unge og på området for den mest specialiserede specialundervisning, der gives i henhold til lov om folkeskolen eller lov om specialundervisning for voksne.

§ 161. For at sikre det fornødne udbud af højt specialiserede tilbud til børn og unge, som er tilpasset udviklingen i målgruppernes behov, på det mest specialiserede socialområde for børn og unge og på området for den mest specialiserede specialundervisning kan Social- og Boligstyrelsen udmelde målgrupper eller særlige indsatser, hvor der er behov for øget koordination eller planlægning på tværs af kommunerne i en eller flere regioner.

Stk. 2. Social- og Boligstyrelsen kan på baggrund af af-rapporteringer om kommunalbestyrelsernes tilrettelæggelse og organisering af indsatsen i forhold til centralt udmeldte målgrupper og indsatser, jf. stk. 1, anmode kommunalbestyrelserne i en eller flere regioner om at foretage en fornyet behandling af deres tilrettelæggelse og organisering af indsatsen.

Stk. 3. Social- og Boligstyrelsen kan i forbindelse med en anmodning efter stk. 2 meddele en kommunalbestyrelse eller et regionsråd et midlertidigt pålæg om at opretholde et tilbud, indtil Social- og Boligstyrelsen i medfør af §§ 180-185 har truffet afgørelse om pålæg om det pågældende tilbud eller ophæver det midlertidige pålæg.

§ 162. Social- og Boligstyrelsens udmelding af målgrupper og indsatser efter § 161, stk. 1, og afgørelser på området for den mest specialiserede specialundervisning efter § 161, stk. 3, sker efter forhandling med Undervisningsministeriet.

Den uvildige konsulentordning

§ 163. En uvildig konsulentordning yder gratis rådgivning og vejledning i sager om hjælp til børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsniveau og deres familier.

Tilbudsportalen

§ 164. Reglerne i § 14 i lov om social service om Tilbudsportalen finder tilsvarende anvendelse for kommunale, regionale og private tilbud efter denne lov, der er omfattet af § 4 i lov om socialtilsyn, og for kommunale, regionale og private tilbud efter denne lovs §§ 83 og 84.

Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation – VISO

§ 165. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation i Social- og Boligstyrelsen bistår kommunalbestyrelser og borgere med gratis vejledende specialrådgivning i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager om hjælp og støtte til børn og unge.

Stk. 2. Tilsvarende yder den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation gratis specialrådgivning til kommunalbestyrelser, regioner, skoler og institutioner m.v. samt borgere om specialundervisning og specialpædagogisk bistand.

§ 166. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation yder gratis vejledende udredning til kommunalbestyrelser og borgere i de få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager om hjælp og støtte til børn og unge, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune eller i regionens tilbud. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om henvisning af barnet eller den unge efter 1. pkt.

Stk. 2. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation yder gratis bistand til kommunalbestyrelsens udredning vedrørende specialundervisning og specialpædagogisk bistand.

§ 167. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation yder gratis vejledende rådgivning til kommunalbestyrelser i sager om adoption uden samtykke.

§ 168. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation træffer afgørelse om ydelser efter §§ 165 og 166. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 169. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation skal tilvejebringe de mest specialiserede rådgivningsydelser, herunder relevant materialeproduktion, til kommunalbestyrelser, borgere, skoler m.fl. til brug for specialundervisning og specialpædagogisk bistand m.v.

Stk. 2. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation skal sikre en systematisk indsamling, udvikling, bearbejdning og formidling af den faglige viden på det sociale område for børn og unge og på området for den mest specialiserede specialundervisning og specialpædagogiske bistand m.v.

Stk. 3. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation skal sørge for at koordinere og deltage i prøvnings-, forsknings- og informationsvirksomhed på området for hjælpemidler til børn og unge.

§ 170. Kommunalbestyrelser og regionsråd kan indgå aftale med den nationale videns- og specialrådgivningsorga-

nisation om, at kommunalbestyrelsen eller regionen mod betaling kan levere de ydelser for videns- og specialrådgivningsorganisationen, der er nævnt i §§ 165 og 166 og § 169, stk. 1.

§ 171. Socialministeren fastsætter efter forhandling med undervisningsministeren nærmere regler om den nationale videns- og specialrådgivningsorganisations virksomhed og organisering på området for børn og unge.

Den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold

§ 171 a. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation opretter en særlig enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold.

§ 171 b. Kommunalbestyrelsen skal i sager, hvor det overvejes at anbringe et barn eller en ung uden for hjemmet, og hvor der som led i en undersøgelse eller vurdering efter § 22, § 23, § 27, § 51, stk. 1, nr. 2, eller § 67, stk. 4, nr. 3, i denne lov eller efter § 31, § 32 eller § 34, stk. 2, nr. 4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet indgår en psykologisk undersøgelse eller vurdering af et barn, en ung, en kommende forælder eller en forældremyndighedsindehaver, som ellers kunne være foretaget ved en standardiseret psykologisk test, i stedet for en sådan test anmode den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold om udredning efter § 166. 1. pkt. finder anvendelse i sager, hvor et barn, en ung, en kommende forælder eller en forældremyndighedsindehaver er født eller opvokset i Grønland eller i øvrigt vurderes at have en tæt tilknytning til grønlandsk sprog, grønlandsk kultur og grønlandske værdier. Ved vurderingen efter 2. pkt. skal der bl.a. lægges vægt på den enkeltes eller familiens egen beskrivelse og opfattelse af tilknytningen. 1.-3. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved kommunalbestyrelsens behandling af sager om adoption af et barn eller en ung.

Stk. 2. Udredningen efter stk. 1 skal sammenfattes i en konklusion, som skal indgå i grundlaget for kommunalbestyrelsens, børne- og ungeudvalgets eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse.

§ 171 c. Kommunalbestyrelsen skal anmode den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold om at gennemgå alle igangværende anbringelser, der ikke er behandlet efter § 171 b, og hvor der er eller må antages at have været anvendt en standardiseret psykologisk test i forbindelse med undersøgelser og vurderinger efter § 22, § 23, § 27, § 51, stk. 1, nr. 2, eller § 67, stk. 4, nr. 3, i denne lov, § 50, § 51, § 59, stk. 1, nr. 2, eller § 68 a, stk. 4, nr. 3, i lov om social service, jf. lovekendtgørelse nr. 1089 af 16. august 2023, eller § 31, § 32 eller § 34, stk. 2, nr. 4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. 1. pkt. finder anvendelse i sag, hvor et barn, en ung, en kommende forælder eller en forældremyndighedsindehaver er født eller opvokset i Grønland eller i øvrigt vurderes at have en tæt tilknytning til grønlandsk sprog, grønlandsk kultur og grønlandske værdier. Ved vurderingen efter 2. pkt. skal der bl.a.

lægges vægt på den enkeltes eller familiens egen beskrivelse og opfattelse af tilknytningen.

Stk. 2. Finder den særlige enhed, at anvendelsen af en standardiseret psykologisk test har ført til en misvisende vurdering, skal den særlige enhed udarbejde en sammenfattende vurdering af dette til brug for kommunalbestyrelsens eller Ungdomskriminalitetsnævnets vurdering af, om sagen skal genoptages.

Stk. 3. I sager efter stk. 1 finder § 168 i denne lov og § 11 d i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område tilsvarende anvendelse.

§ 171 d. §§ 171 b og 171 c finder alene anvendelse, i det omfang en forældremyndighedsindehaver, en kommende forælder eller en ung, der er fyldt 15 år, giver samtykke til, at kommunalbestyrelsen anmoder den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold om udredning eller sagsgennemgang af en igangværende anbringelse, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan uanset stk. 1 fravige kravet om samtykke under hensyn til barnets eller den unges bedste.

Stk. 3. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af sager efter §§ 171 b og 171 c og om sammensætning m.v. af den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold, herunder krav til enhedens viden og kompetencer i forhold til tværkulturel psykologi og grønlandsk sprog og kultur m.v.

Godtgørelse for nødvendig befordring til og fra specialrådgivning m.v. i den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation

§ 172. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation yder godtgørelse for nødvendig befordring til og fra specialrådgivning og andre nødvendige rejseudgifter i forbindelse hermed, når børn og unge og deres familier modtager gratis vejledende specialrådgivning efter §§ 165 og 168.

Stk. 2. Der ydes godtgørelse efter stk. 1 for udgifterne til det efter forholdene billigste forsvarlige befordringsmiddel.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter efter forhandling med undervisningsministeren nærmere regler om befordringsgodtgørelse og dækning af andre nødvendige rejseudgifter i forbindelse hermed, herunder at der kun ydes godtgørelse, når afstanden til behandlingsstedet overstiger en vis grænse.

Den nationale sikkerhedskonsulentordning og koordinationsenheden mod genopdragelsesrejser og ufrivillige udlandsophold

§ 172 a. Sikkerhedskonsulenter fra den nationale sikkerhedskonsulentordning bistår kommunalbestyrelsen, andre relevante myndigheder og aktører og borgere med gratis vejledende rådgivning i sager, hvor der er kendskab til eller grund til at antage, at der pågår en æresrelateret konflikt eller negativ social kontrol. Sikkerhedskonsulenterne kan rådgive om risici og på kommunalbestyrelsens anmodning udarbejde risikovurderinger. På anmodning fra kommunalbestyrelsen koordinerer sikkerhedskonsulenterne endvidere

rådgivningen af kommunalbestyrelsen og andre relevante myndigheder og aktører. 1.-3. pkt. kan også finde anvendelse i sager, hvor der er kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung, der er dansk statsborger eller har eller har haft gyldig opholdstilladelse i Danmark, er sendt på genopdragelsesrejse. I sådanne sager vil den kommune, der senest var handlekommune for barnet eller den unge forud for udlandsopholdet, jf. § 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, være handlekommune.

Stk. 2. Som led i sikkerhedskonsulentens rådgivning eller oplysning af sagen kan sikkerhedskonsulenten afholde en eller flere samtaler med barnet eller den unge. Samtalerne kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, såfremt hensynet til barnets eller den unges sikkerhed eller bedste taler for det.

§ 172 b. Sikkerhedskonsulenterne fra den nationale sikkerhedskonsulentordning er ansat i en kommune. Sikkerhedskonsulenternes ansættelseskommune skal stille sikkerhedskonsulenternes rådgivning, jf. § 172 a, stk. 1 og 2, og § 172 c, stk. 1 og 2, til rådighed for andre kommuner i sager om æresrelaterede konflikter, negativ social kontrol og genopdragelsesrejser.

§ 172 c. Koordinationsenheden mod genopdragelsesrejser og ufrivillige udlandsophold bistår kommunalbestyrelser, andre relevante myndigheder og aktører og borgere med rådgivning i sager, hvor der er kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung er i risiko for at blive eller er sendt på genopdragelsesrejse, herunder rådgivning om risici til brug for udarbejdelse af risikovurderinger. 1. pkt. kan også finde anvendelse i sager, hvor der er kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung, der er dansk statsborger eller har eller har haft gyldig opholdstilladelse i Danmark, er sendt på genopdragelsesrejse. I sådanne sager vil den kommune, der senest var handlekommune for barnet eller den unge forud for udlandsopholdet, jf. § 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, være handlekommune.

Stk. 2. Koordinationsenheden mod genopdragelsesrejser og ufrivillige udlandsophold består af repræsentanter for den nationale sikkerhedskonsulentordning, jf. § 172 a, Udlændingestyrelsen og Udenrigsministeriet.

Stk. 3. Koordinationsenheden mod genopdragelsesrejser og ufrivillige udlandsophold koordinerer rådgivningen i sager om genopdragelsesrejser for børn og unge mellem medlemmerne af koordinationsenheden og øvrige relevante myndigheder og aktører. Internt i koordinationsenheden koordinerer en repræsentant for sikkerhedskonsulentordningen den rådgivende indsats over for medlemmerne af koordinationsenheden.

Stk. 4. Som led i koordinationsenheden mod genopdragelsesrejser og ufrivillige udlandsopholds rådgivning eller oplysning af sagen kan koordinationsenheden afholde samtaler med barnet eller den unge. Samtalerne kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, såfremt hensynet til barnets sikkerhed eller bedste taler for det.

Rammeaftaler

§ 173. Kommunalbestyrelserne i regionen og regionsrådet skal hvert andet år indgå en rammeaftale om faglig udvikling, styring og koordinering af de kommunale og regionale tilbud efter denne lov, som er beliggende i regionen. Kommunalbestyrelserne og regionsrådet kan aftale løbende revision og opdatering af rammeaftalen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelserne i regionen koordinerer udarbejdelsen af rammeaftalen, som skal offentliggøres og sendes til Social- og Boligstyrelsen.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter nærmere regler om rammeaftaler, herunder om følgende:

- 1) Hvilke tilbud efter denne lov der er omfattet af aftalerne.
- 2) De nærmere krav til aftalernes indhold.
- 3) Tidsfrister for indgåelse af aftalerne.
- 4) Koordinering af kapacitet og sammensætning af de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud.

Aftale om overførsel af regionale tilbud

§ 174. En kommunalbestyrelse kan efter reglerne i denne lov en gang i hver valgperiode overtage regionale tilbud efter denne lov, der er beliggende i kommunen.

Stk. 2. En kommunalbestyrelse, der ønsker at overtage et regionalt tilbud efter stk. 1, skal meddele regionsrådet dette senest den 1. januar i valgperiodens tredje år. Overtagelse skal ske senest den 1. januar i valgperiodens fjerde år.

Stk. 3. Overtagelse som nævnt i stk. 1 kan dog ske på andre tidspunkter, når overtagelsen af et regionalt tilbud sker i henhold til § 178, stk. 1, efter pålæg i henhold til § 180, stk. 2, og § 181.

§ 175. På kommunalbestyrelsens anmodning skal regionsrådet udarbejde et udkast til aftale mellem regionsrådet og kommunalbestyrelsen om overtagelse efter § 174.

Stk. 2. Følgende vilkår gælder for den kommunalbestyrelse, som overtager et tilbud efter § 174, stk. 1:

- 1) Tilbuddet skal være til rådighed for øvrige kommuner, i det omfang det fastlægges i rammeaftalen, jf. § 173.
- 2) Kommunalbestyrelsen overtager regionsrådets forpligtelse til at koordinere kapacitet og sammensætning af de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud.

§ 176. Kommunalbestyrelsen, som overtager et tilbud efter § 174, stk. 1, overtager aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte, der er knyttet til varetagelsen af tilbuddet.

Stk. 2. Svarer aktivernes og passivernes værdi ikke til hinanden, skal den kommunalbestyrelse, der overtager det regionale tilbud, eller regionsrådet kompenseres herfor.

Stk. 3. De pligter og rettigheder, der følger af lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, finder tilsvarende anvendelse for personale omfattet af stk. 1, der er ansat i henhold til kollektivt overenskomst, bestemmelser om løn- og arbejdsforhold, der er fastsat eller godkendt af offentlig myndighed, eller individuel aftale, og som ikke er

omfattet af lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

Stk. 4. Tjenestemænd, der overføres som følge af en kommunalbestyrelses overtagelse af et regionalt tilbud efter § 174, stk. 1, overgår til ansættelse under den nye ansættelsesmyndighed på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår.

Stk. 5. Tjenestemænd omfattet af stk. 4 får ved pensionering fra denne ansættelse udbetalt den samlede tjenestemandspension af den nye ansættelsesmyndighed.

§ 177. Socialministeren fastsætter nærmere regler om overtagelsen af aktiver og passiver, rettigheder og pligter og ansatte i tilbuddet efter § 176, herunder regler om fordelingen mellem regionen og beliggenhedskommunen af pensionsforpligtelsen vedrørende tjenestemænd og andre ansatte omfattet af § 176.

§ 178. Kommunalbestyrelsen kan med Social- og Boligstyrelsens godkendelse og efter Social- og Boligstyrelsens udmelding eller anmodning om fornyet behandling efter § 161, stk. 1 og 2, overtage andre kommuners tilbud og regionale tilbud efter denne lov.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved en regions overtagelse af kommunale tilbud og regionale tilbud i andre regioner efter denne lov i henhold til § 161, stk. 1 og 2.

Stk. 3. Ved pålæg om samling af flere små tilbud til ét tilbud efter § 180, stk. 2, og § 181 kan en kommunalbestyrelse overtage andre kommuners tilbud og regionale tilbud efter denne lov.

Stk. 4. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på en regions overtagelse af kommunale tilbud og regionale tilbud i andre regioner efter denne lov i henhold til § 180, stk. 2, og § 181.

Stk. 5. Ved overtagelse efter stk. 1-4 finder § 174, stk. 2, og §§ 175-177 tilsvarende anvendelse.

§ 179. Kontaktudvalget skal mindst én gang i hver valgperiode drøfte, om der i regionen er sociale tilbud, som mere hensigtsmæssigt kan overgå til en beliggenhedskommunes ansvar.

Stk. 2. Enhver kommunalbestyrelse i regionen kan anmode om, at et ønske fra en kommunalbestyrelse i en beliggenhedskommune om at overtage et regionalt tilbud, jf. § 174, stk. 1 og 2, drøftes i kontaktudvalget.

Driftspålæg

§ 180. For at sikre det fornødne udbud af højt specialiserede tilbud til børn og unge, som er tilpasset udviklingen i målgruppernes behov, på det mest specialiserede socialområde og specialundervisningsområde kan Social- og Boligstyrelsen undtagelsesvis pålægge en kommunalbestyrelse eller et regionsråd at etablere eller fortsat at drive et tilbud eller tilbyde en indsats omfattet af denne lov.

Stk. 2. Social- og Boligstyrelsen kan endvidere undtagelsesvis pålægge en kommune eller en region at videreføre eller forny en driftsaftale med et eksisterende privat tilbud efter denne lov og at indgå en ny driftsaftale, hvis en eksisterende driftsaftale er op sagt.

§ 181. På samme betingelser som efter § 180 kan Social- og Boligstyrelsen undtagelsesvis meddele et pålæg om samling af små tilbud efter denne lov eller lov om social service rettet mod samme målgruppe til ét tilbud, hvis Social- og Boligstyrelsen vurderer, at tilbuddene ikke hver for sig er fagligt og økonomisk bæredygtige.

Stk. 2. Kommunalbestyrelserne og regionerne aftaler, hvilken kommune eller region der skal drive det samlede tilbud og herunder overtage et eller flere tilbud efter § 178, stk. 1 eller 2.

Stk. 3. Hvis kommunerne og regionerne ikke inden 4 måneder efter pålægget har indgået aftale om, hvem der skal drive tilbuddet efter stk. 2, træffer Social- og Boligstyrelsen afgørelse herom.

Stk. 4. Andre kommuner og regioner kan i den periode, jf. § 183, pålægget gælder, ikke oprette nye tilbud i forhold til denne målgruppe uden Social- og Boligstyrelsens godkendelse.

§ 182. Social- og Boligstyrelsen skal i forbindelse med et pålæg efter §§ 180 eller 181 pålægge kommunerne i den pågældende region eller landsdel at indgå aftale om finansiering af driften af det tilbud, som pålægget vedrører.

Stk. 2. Har kommunerne ikke inden 4 måneder efter pålægget indgået aftale om en finansieringsmodel, træffer Social- og Boligstyrelsen afgørelse herom.

Stk. 3. Social- og Boligstyrelsen kan i forbindelse med et pålæg efter §§ 180 eller 181 meddele eller forlænge et midlertidigt pålæg efter § 161, stk. 3, indtil der foreligger en aftale eller afgørelse om en finansieringsmodel efter stk. 1 eller 2.

§ 183. Social- og Boligstyrelsen fastsætter i forbindelse med en afgørelse om pålæg efter §§ 180 eller 181 en frist for, hvor længe pålægget skal gælde. Et pålæg kan højst gælde i 2 år. Social- og Boligstyrelsen kan inden fristens udløb træffe afgørelse om at forny pålægget.

§ 184. Afgørelse om driftspålæg kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Social- og Boligstyrelsens afgørelser på området for den mest specialiserede specialundervisning efter § 180, § 181, stk. 1 og 3, § 182 og § 183, 3. pkt., træffes efter forhandling med Undervisningsministeriet.

§ 185. Vedrører et pålæg efter §§ 180 eller 181 et eksisterende tilbud eller etablering af et tilbud omfattet af § 4 i lov om socialtilsyn, er det en betingelse, at det kompetente socialtilsyn, jf. §§ 2 og 5 i lov om socialtilsyn, har godkendt eller efterfølgende godkender det eller de pågældende tilbud.

Kapitel 21

Betaling, finansiering og takster

Betaling

§ 186. Den, der modtager hjælp efter denne lov eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet til sig selv, sin ægtefælle eller sine børn, skal, medmindre andet er bestemt i

denne lov eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, betale for den hjælp, der modtages.

§ 187. Forældrene til et barn, der er anbragt uden for hjemmet, skal betale for døgnopholdet, jf. §§ 46 eller 47 i denne lov eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 2. Der kan ikke fastsættes betaling for et døgnophold efter §§ 46 eller 47 i denne lov og § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, når der er tale om en videreførelse af en anbringelse efter § 67.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler om betaling af døgnophold efter stk. 1.

§ 188. Den unge skal betale for døgnophold efter § 114, stk. 1, nr. 1, og § 120 og for udslningsophold efter § 114, stk. 1, nr. 3.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter regler om betaling efter stk. 1.

§ 189. (Ophævet)

Tilbagebetaling

§ 190. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling, når

- 1) en person mod bedre vidende har undladt at give oplysninger som krævet i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller
- 2) en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget hjælp efter denne lov.

§ 191. Tilbagebetalingsbeløbet efter § 190 opkræves af kommunen.

Stk. 2. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 5 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Stk. 3. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder stk. 2 ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden tilbagesender tilbagebetalingskravet til kommunen, finder stk. 2 anvendelse på ny.

Stk. 4. Fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Stk. 5. Socialministeren fastsætter efter forhandling med skatte- og vækstministeren nærmere regler om tilbagebetaling, jf. stk. 1. Det kan herunder fastsættes, at en betalingsaftale bortfalder, hvis skyldneren trods påkrav udebliver med ydelser.

Ophør af udbetaling af ydelser i visse særlige tilfælde

§ 192. Udbetaling af ydelser efter § 87 ophører for personer, som bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straf fuldbyrdelse her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling,
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse eller

- 4) den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 2. Udbetaling af en bagudbetalt ydelse, jf. stk. 1, op- hører med virkning fra det tidspunkt, hvor personen unddrog sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Udbetaling af en forudbetalt ydelse, jf. stk. 1, ophører med virkning for den måned, der følger efter den måned, hvor den pågældende unddrog sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Stk. 3. Efterfølges en strafforfølgning, jf. stk. 1, ikke af en domfældelse, efterbetales den del af ydelsen, der ikke er udbetalt, mens personen unddrog sig strafforfølgning. Ydelsen efterbetales dog ikke til afdødes bo, hvis personen afgår ved døden, inden der er afsagt dom i sagen.

§ 193. Politiet eller Danmarks Fængsler skal underrette kommunen om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, jf. § 192, stk. 1, samtidig modtager ydelser, som er omfattet af § 192, stk. 1.

Finansiering og takstberegning

§ 194. Kommunen afholder endeligt udgifterne efter denne lov, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Socialministeren kan efter forhandling med udlændinge- og integrationsministeren fastsætte regler om, at Udlændingestyrelsen afholder udgifterne efter denne lov til personer, som er omfattet af § 42 a i udlændingeloven.

§ 195. Den kommunale, regionale eller private leverandør fastsætter vejledende takster for ydelser og tilbud efter denne lov, jf. dog stk. 3. Taksterne fastsættes på baggrund af samtlige budgetterede, direkte og indirekte langsigtede omkostninger ved levering af ydelsen eller drift af tilbuddet.

Stk. 2. Anvender en kommune en anden kommunes eller en regions tilbud efter denne lov, skal krav om betaling herfor på baggrund af den beregnede takst, jf. stk. 1, være fremsat, senest 12 måneder efter at hjælpen er ydet.

Stk. 3. Danmarks Fængsler videregiver oplysninger om varetægtsfængslede unge og unge, der afsoner i Danmarks Fængsles institutioner til Socialministeriet til brug for Socialministeriets opkrævning af takst, jf. stk. 4, nr. 4. Socialministeriet kan alene behandle sådanne oplysninger til beregningen og opkrævningen af takster, jf. stk. 4, nr. 4.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter regler om følgende:

- 1) Takstberegning, herunder om grundlaget for beregningen, om, hvilke ydelser og tilbud efter loven og hvilken sundhedsfaglig behandling efter sundhedsloven der er omfattet af stk. 1, og om, hvornår stk. 1 kan fraviges.
- 2) Principperne for kommunernes finansiering af de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud.
- 3) Kommunernes finansiering af ophold i sikrede døgninstitutioner efter § 62, stk. 2, nr. 4, for børn og unge uden lovligt ophold her i landet.
- 4) Nødvendige oplysninger til brug for beregning og opkrævning af en fast takst hos kommunerne, når unge under 18 år har ophold i Danmarks Fængsles institutioner.

§ 196. Staten afholder udgifterne til den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation.

§ 197. Kommunalbestyrelsen godtgør udgifter til kost og logi, i forbindelse med at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om anbringelse af barnet eller den unge på et anbringelsessted efter § 43, når opholdet ikke er omfattet af takstfinansiering, jf. § 195, stk. 1. For første og andet barn eller første og anden ung placeret på samme sted udgør godtgørelsen 200 kr. pr. døgn pr. barn under 10 år og 214 kr. pr. døgn pr. barn eller ung over 10 år (2023-niveau). For tredje barn eller ung og derover placeret på samme sted udgør godtgørelsen 184 kr. pr. døgn pr. barn eller ung (2023-niveau) uanset barnets eller den unges alder.

Statsrefusion

§ 198. I de tilfælde, hvor udgifterne til hjælp og støtte efter loven i en konkret sag overstiger 860.000 kr. årligt (2022-niveau), refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb. For den del af udgifterne, der overstiger 1.680.000 kr. årligt (2022-niveau), udgør statsrefusionen 50 pct. For den del af udgifterne, der overstiger 2.120.000 kr. årligt (2022-niveau), udgør statsrefusionen 75 pct. I udgifterne efter 1.-3. pkt. indgår også kommunens udgifter til foranstaltninger efter § 13, stk. 1, nr. 3-9, og §§ 14-17 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 2. Tilhører børn og unge samme husstand, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse for kommunens samlede udgifter til hjælp og støtte efter denne lov.

Stk. 3. Kommunens udgifter til hjælp og støtte efter denne lov indgår dog ikke i udgifterne efter stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 2, hvis kommunen har anmodet om refusion for udgifter efter § 176 i lov om social service.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om statsrefusion efter stk. 1-3.

§ 199. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til følgende:

- 1) Kompensationsydelse efter § 86.
- 2) Hjælp efter § 87 til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne m.v.
- 3) Gratis advokatbistand, jf. § 140.

§ 200. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

§ 201. Staten afholder udgifterne til den uvildige konsulentfunktion efter § 163.

Mellemstatslig refusion efter EU-retten

§ 202. Staten refunderer kommunernes udgifter til ydelser efter denne lov, når udgiften er omfattet af EU-rettens regler om mellemstatslig refusion. Kommunen anmelder krav om refusion til staten, som modtager den anmeldte refusion fra debitorstatens sociale sikringsmyndigheder.

Stk. 2. Sundhedsministeren fastsætter efter forhandling med socialministeren regler om den nationale administrative

gennemførelse af mellemstatslig refusion i henhold til EU-retten.

Udgifter til udlændinge

§ 203. Staten afholder efter reglerne i stk. 2 og 3 en kommunes udgifter til hjælp til et udenlandsk barn eller en udenlandsk ung, der har fået opholdstilladelse efter følgende:

- 1) Udlændingelovens §§ 7 eller 8.
- 2) Udlændingelovens § 9 b.
- 3) Udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b.
- 4) Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, som konsekvens af at barnet eller den unge har tilknytning til en i Danmark fastboende person, der er meddelt opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3.
- 5) Udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3.
- 6) Udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en mindreårig udlænding, der har indgivet ansøgning om asyl efter udlændingelovens § 7.
- 7) Udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når opholdstilladelsen er givet som konsekvens af en tilknytning til en mindreårig asylansøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 9 c.
- 8) Lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.
- 9) Lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Stk. 2. Staten afholder fuldt ud en kommunes udgifter til hjælp til et udenlandsk barn eller en udenlandsk ung efter § 30, § 32, stk. 1, § 35, stk. 4, §§ 75-78, 86 og 87 og § 114, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, i de første 3 år regnet fra meddelelsen af opholdstilladelsen.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne nævnt i stk. 2 afholder staten en kommunes udgifter til hjælp til følgende:

- 1) Et udenlandsk barn eller en udenlandsk ung under 18 år, som inden 24 måneder regnet fra meddelelsen af opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold i et tilbud efter § 43, stk. 1, nr. 1-4 eller 6, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv.
- 2) Et udenlandsk barn eller en udenlandsk ung under 18 år, når opholdstilladelsen er meddelt en mindreårig, dog kun indtil barnets eller den unges forældre får lovligt ophold her i landet.

Regulering

§ 204. De beløb, der er nævnt i § 85, stk. 6, og § 197, 2. og 3. pkt., reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024.

Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 86, stk. 2, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2026.

Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i § 87, stk. 3, reguleres en gang årligt den 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrasket en tilpasningsprocent for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024.

Stk. 4. Det beløb, der er nævnt i § 89, stk. 5, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024 med satsreguleringsprocenten for både 2023 og 2024.

Stk. 5. De beløb, der er nævnt i § 198, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024 med satsreguleringsprocenten for både 2023 og 2024. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste 10.000 kr.

§ 205. (Ophævet)

Kapitel 22

Forsøg

§ 206. For at fremme forsøgsvirksomhed og udvikling på det sociale område for børn og unge kan Socialministeriet efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse, et regionsråd eller et privat tilbud give godkendelse til, at lovens bestemmelser fraviges i forbindelse med et forsøg.

Stk. 2. Godkendelse gives for en afgrænset forsøgsperiode.

Stk. 3. Det er en betingelse for godkendelse, at forsøget evalueres.

§ 207. Der kan ikke gives godkendelse efter § 206 til følgende:

- 1) Forsøg, som indebærer, at barnet eller den unge stilles dårligere end efter loven.
- 2) Forsøg om særlige dag- og klubtilbud til børn og unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. §§ 83 og 84, der medfører fravigelse af de almindelige regler om forældrenes egenbetaling.
- 3) Forsøg, som medfører statslige merudgifter.
- 4) Forsøg, som indebærer fravigelse af reglerne om tilsyn.
- 5) Forsøg, som indebærer fravigelse af reglerne om klage.

§ 208. Socialministeren offentliggør årligt en status for anvendelsen af forsøg på det sociale område for børn og unge.

Kapitel 23

Straffebestemmelser

§ 209. Den, som tilskynder eller hjælper et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet efter denne lov, til

at undvige eller holder den undvegne skjult, straffes med fængsel i indtil 2 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

§ 210. Den, der i strid med reglerne i denne lov anbringer eller modtager et barn eller en ung i pleje eller fjerner et barn eller en ung fra familiepleje, straffes med bøde.

§ 210 a. I forskrifter om underretningspligt, der udstedes efter § 133, stk. 3, kan det fastsættes, at straffelovens §§ 156 og 157 tilsvarende skal finde anvendelse for ansatte på frie grundskoler, efterskoler og frie fagskoler.

Kapitel 24

Børnerådet

§ 211. Socialministeren nedsætter et børneråd, som skal virke som fortalere for børn. Rådet er uafhængigt og tværfagligt sammensat. Som led i sin fortalervirksomhed skal rådet informere og rådgive regeringen og Folketinget om børns forhold i samfundet og arbejde for at sikre børns rettigheder. Rådet har endvidere til opgave at vurdere og informere om børns vilkår i Danmark.

Stk. 2. Børnerådet skal inddrage børns synspunkter i sit arbejde, og rådet nedsætter som led heri et børne- og ungepanel.

Stk. 3. Børnerådet kan anmode institutioner, hvor børn opholder sig, om at aflægge dem besøg.

Stk. 4. Socialministeren udpeger et repræsentantskab for Børnerådet bestående af organisationer og foreninger m.v., der arbejder med børns forhold og rettigheder, herunder børne- og ungdomsorganisationer.

Stk. 5. Staten betaler udgifterne ved rådets virksomhed. Socialministeren fastsætter regler om rådets sammensætning, opgaver og honorering, samt om børne- og ungepanellet og repræsentantskabet, herunder om deres sammensætning.

Kapitel 25

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

Ikrafttrædelsesbestemmelse

§ 212. Loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 14, stk. 4, og § 15, stk. 3, træder i kraft den 1. januar 2024 og har virkning fra den 1. april 2024.

Stk. 3. § 200 træder i kraft den 1. december 2023 og har virkning fra den 1. januar 2024. Forskudsrefusion efter §§ 199 og 203 for fjerde kvartal 2023 kan udbetales med en tredjedel den 28. december 2023.

Stk. 4. § 195, stk. 3 og stk. 4, nr. 4, og § 211 træder i kraft den 1. juli 2023.

Overgangsbestemmelse

§ 213. Indstillinger og henvendelser vedrørende børn og unge, herunder ansøgninger og underretninger, efter lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022, som ændret ved § 41 i lov nr. 324 af 16. marts 2022 og § 2 i lov nr. 892 af 21. juni 2022, som er modtaget eller

påbegyndt før den 1. januar 2024 og ikke færdigbehandlet senest den 31. december 2023, færdigbehandles efter denne lov, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. Afgørelser vedrørende børn og unge truffet efter lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022, som ændret ved § 41 i lov nr. 324 af 16. marts 2022 og § 2 i lov nr. 892 af 21. juni 2022, og planer efter §§ 54, 140 og 140 a i samme lov er fortsat gældende.

Stk. 3. Undersøgelser, indstillinger og planer vedrørende børn og unge udarbejdet eller afgivet efter lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022, som ændret ved § 41 i lov nr. 324 af 16. marts 2022 og § 2 i lov nr. 892 af 21. juni 2022, vil fortsat kunne anvendes til brug for beslutninger, afgørelser og indstillinger efter denne lov, jf. dog § 67, stk. 4, nr. 3.

Stk. 4. Tidsfrister i forbindelse med Social- og Boligstyrelsens pålæg vedrørende tilbud for børn og unge efter § 13 c i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022, som ændret ved § 41 i lov nr. 324 af 16. marts 2022 og § 2 i lov nr. 892 af 21. juni 2022, er fortsat gældende.

Stk. 5. For personer, der har indgivet ansøgning om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i lov om social service før den 1. januar 2011, og for personer, der i løbet af 2010 har fået udbetalt hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter de hidtidige bestemmelser i § 42 i lov om social service, finder § 87, stk. 3, 1. og 2. pkt., ikke anvendelse. For disse personer fastsættes ydelsen efter § 87, stk. 1, på baggrund af personens hidtidige bruttoindtægt, hvis betingelserne for at modtage hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste i øvrigt er opfyldt.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsens forpligtelse efter § 54 for børn og unge anbragt på et børne- og ungehjem, jf. § 43, stk. 1, nr. 5-7, inden lovens ikrafttræden, jf. § 212, stk. 1, har virkning fra den 1. juli 2024.

Stk. 7. Udgifter til indsatser og støtte vedrørende kommende forældre og børn, unge og deres forældre, som følger af afgørelser, der er truffet efter lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 16. august 2023, før den 1. januar 2024, men hvor udgifter afholdes fra og med den 1. januar 2024, og hvor bestemmelsen, som indsatsen eller støtten ydes efter, i medfør af § 1 i lov nr. 753 af 13. juni 2023 er ophævet i lov om social service med virkning fra den 1. januar 2024, kan medtages i refusionsopgørelser efter §§ 198, 199, 202 og 203.

Territorial anvendelse

§ 214. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, og personer, der udfører opgaver på børne- og ungeområdet for det offentlige, kan underrette den kompetente myndighed i Grønland eller på Færøerne, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung under 18 år, der opholder sig i Grønland eller på Færøerne, kan have behov for særlig støtte eller har været udsat for overgreb, eller at et barn umiddelbart efter fødslen i Grønland eller på Færøerne

kan få behov for særlig støtte på grund af de kommende forældres forhold.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter efter aftale med Færøernes landsstyre og Grønlands Naalakkersuisut regler om visitation, betaling, refusion, handleplaner, handle- og betalingskompetence, lovvalg og besøgsrejser m.v., når personer på foranledning af færøske eller grønlandske myndigheder eller som led i gennemførelsen af en varetægtsfængsling eller fuldbyrdelsen af en dom afsagt af Retten på Færøerne, af en grønlandsk ret, af Østre Landsret eller Højesteret, jf. instansordningen i retsplejelov for Færøerne, eller af Højesteret, jf. instansordningen i retsplejelov for Grønland får ophold i Danmark og modtager tilbud efter denne lov. Tilsvarende kan der efter aftale fastsættes regler for personer, der fra Danmark får ophold på Færøerne eller i Grønland på foranledning af danske sociale myndigheder. Tilsvarende kan der efter aftale fastsættes regler om underretningspligt mellem sociale myndigheder i Danmark og Grønland og mellem sociale myndigheder i Danmark og på Færøerne.

Stk. 4. Uenighed mellem færøske eller grønlandske sociale myndigheder og danske sociale myndigheder om deres forpligtelser efter disse regler afgøres af Ankestyrelsen.

Lov nr. 1690 af 30. december 2024 (Ændring af underretningsbestemmelse og præcisering af målgruppe for hjælp og støtte til børn og unge med nedsat funktionsevne m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 2. § 1, nr. 1 og 10, finder ikke anvendelse for afgørelser om social stofmisbrugsbehandling efter § 33 i barnets lov, der er truffet før lovens ikrafttræden. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Lov nr. 1703 af 30. december 2024 (Ændringer som følge af ældreloven, lov om ældretilsyn og lov om lokalplejehjem og udskillelse af reglerne om madservice fra bestemmelsen om personlig og praktisk hjælp i lov om social service), som ændret ved lov nr. 706 af 20. juni 2025, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 21

Stk. 1 og 2. (Udelades)

Stk. 3. §§ 1 og 2, § 3, nr. 2, og §§ 4, 7-10 og 12-20 træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 4-6. (Udelades)

Stk. 7. Ved afgørelser efter §§ 32 og 42 i lov om sygedagpenge efter lovens ikrafttræden indgår perioder med plejevederlag for pasning af en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem, efter den hidtil gældende § 120 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 909 af 3. juli 2024, eller § 90, nr. 12, i barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024, samt perioder med godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste ved pasning af et handicappet barn i hjemmet

efter den til og med den 31. december 2023 gældende § 42 i lov om social service.

Stk. 8. Ved administrationen af §§ 48, 49, 53, 55, 56 a og 74 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. efter lovens ikrafttræden indgår plejevederlag for pasning af en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem, efter den hidtil gældende § 120 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 909 af 3. juli 2024, eller § 90, nr. 12, i barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024.

Lov nr. 408 af 29. april 2025 (Oprettelse af en særlig enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold, der skal anvendes i visse børnesager) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. maj 2025.

Lov nr. 469 af 14. maj 2025 (Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 51

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 716 af 20. juni 2025 (Sundhedsfaglig autorisation af psykologer) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 9

Stk. 1. (Udelades)

Stk. 2. §§ 1-6 og 8 træder i kraft den 1. januar 2026.

§ 10

(Udelades)

Lov nr. 745 af 20. juni 2025 (Mere risikobaseret socialtilsyn, regelforenklinger m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Stk. 1. (Udelades)

Stk. 2. §§ 1-4 træder i kraft den 1. januar 2026.

Lov nr. 746 af 20. juni 2025 (Ændring af betegnelsen merudgiftsydelse til kompensationsydelse og indførelse af et ensartet og forenklet udmålingssystem for kompensationsydelse til børn, unge og voksne) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. september 2025.

Stk. 2. § 100, stk. 2, i lov om social service som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, og § 86, stk. 2, i barnets lov som affattet ved denne lovs § 2, nr. 4, finder først anvendelse for borgere, der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse modtager merudgiftsydelse efter de hidtil gældende regler, når kommunalbestyrelsen har truffet en afgørelse over for borgeren om kompensationsydelse. Kommunalbestyrelsen skal senest den 1. september 2027 træffe afgørelse over for de borgere, der er omfattet af 1. pkt.

Socialministeriet, den 1. juli 2026

DAVID RENE TRANEKÆR KLEMMENSEN

/ Astrid Leschly Holbøll